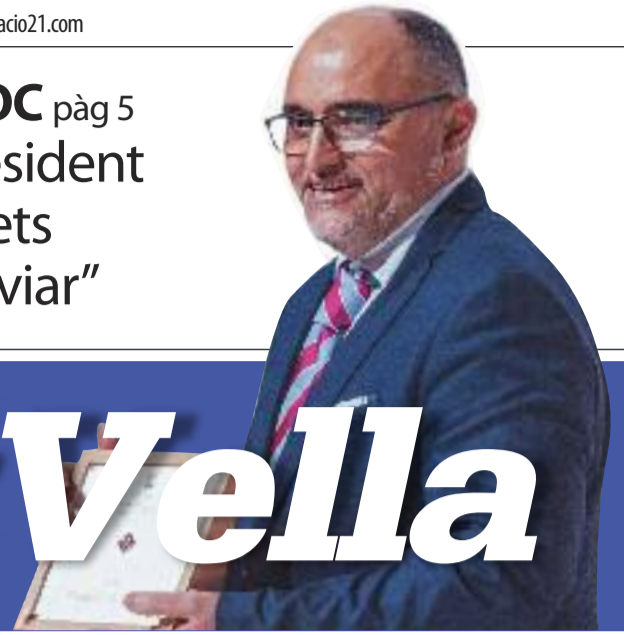

VISITA GUIADA pàg 3
Fer turisme des de dins: Línia Ciutat Vella, en un 'free tour'

TERRATRÈMOL AL MARROC pàg 5
Mohammed Halhoul, president de Tot Raval: "El dia dels fets ja teníem material per enviar"

Línia Ciutat Vella ^{14 anys}

Número 144 · Setembre 2023 · liniaciutatvella.cat

La reforma de la Via Laietana avança entre algunes crítiques

Les obres de l'avinguda, que ja estan a la segona fase, generen problemes de circulació i embussos pàg 5

Més pressió

Nova protesta contra l'ampliació del Macba pàg 5

Foto: Twitter (@NoMacba)

COMERÇ pàg 8
Els comerciants del centre viuen un estiu amb bones vendes

A FONTS pàg 12 i 13
Els amics del català a la metròpoli: present i futur

Línia la Rambla

El diari de l'icònic indret barceloní · Número 10 · Setembre 2023 · linialarambla.cat

Les obres de la Rambla fan aflorar la història de la ciutat

Troben noves restes arqueològiques de la muralla i del convent de Sant Francesc, que ja s'han començat a catalogar pàg 3

ENTREVISTA pàg 6
Josep Morales. "El Raval és un dels millors barris"

PLAÇA REIAL pàg 9
El Glaciari s'omple de gent local per Joc de Cartes

ATEMPTAT DEL 2017 pàg 10
La ciutat homenatja i recorda les víctimes

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre'n la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els recoltem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es

Un 'free tour' des de dins

» Línia Ciutat Vella participa anònimament en una visita guiada al centre de Barcelona
 » En aquests recorreguts turístics els assistents paguen el que creuen al guia si han quedat satisfets

Albert Alexandre
CIUTAT VELLA

“Vigileu amb els mòbils quan caminem pel centre. Podeu fer fotos, però no aneu ensenyant-lo perquè hi ha molts lladres”. Aquesta és la primera recomanació que ens dona la guia del *free tour* després de presentar-se. Hem quedat a les set de la tarda a prop de plaça Catalunya, i com en les pel·lícules de cites, ella ens espera amb un paraigua de color rosa.

Som una vintena de persones que hem contractat aquesta ruta turística pel centre de la ciutat. Algunes són mexicanes, altres argentines, però també hi ha gent de Múrcia, Salamanca o Madrid. Dic que vinc de Saragossa per no revelar que soc de Barcelona i per no aixecar sospites sobre el meu propòsit. Amb el diari Línia hem decidit passar despercebuts en un *free tour* per saber què aprenen els visitants que hi ha a la nostra ciutat en aquesta mena de rutes turístiques que funcionen amb el sistema de taquilla inversa, és a dir, els clients paguen al guia el que creuen que mereix la seva feina. Volem saber si els diuen mentides, si els relaten una història blanquejada... En definitiva, si els *free tours* són una bona opció per conèixer la capital catalana.

Tot just començar, però, penso que em descobriran quan una parella, ell albanès i ella murciàna, exclamen: “De Saragossa? Nosaltres hi anirem després de Barcelona!” Per un moment he pensat que dirien que ells també són aragonesos. Tot bé, puc seguir d'incògnit.

ABANS DE LA VISITA

He reservat la visita, que durarà dues hores, a través d'internet amb la plataforma Civitatis. Es tracta d'un recorregut en què se'ns farà una pinzellada de la història de la ciutat i el centre. Visitarem el Gòtic i el Born, però no el Raval.

En un reportatge al *Línia*, Macarena Bergada, presidenta de l'Associació de Guies de Turisme Habilitats per la Generalitat de Catalunya (AGUICAT), assenyala que els *free tours* representen un problema per a la ciutat. Segons el seu punt de vista, hi ha guies d'aquestes visites que no són professionals i això malmet la fama del sector. A més, els *free tours* estan controlats per empreses estrangeres que tributen fora de les nostres fronteres. Civitatis té seu a Madrid, però TripAdvisor, per exemple, factura a Massachusetts, i Freetour.com, a Suïssa.

El 'free tour' pel centre de Barcelona comença a plaça Catalunya i es dirigeix cap a la Rambla. Foto: Línia

COMENÇA EL 'TOUR'

Compro l'audioguia per un euro. El centre de Barcelona és sorollós i amb aquest petit auricular la guia no ha de cridar i pot dirigir el ramat de turistes amb més facilitat. “Intenteu no despistar-vos, perquè al casc antic és fàcil de perdre's”, diu la noia que anomenarem A. i que ens ha explicat que té estudis relacionats amb la història.

Comencem a caminar i fem parada a la font de Canaletes. Sembla un clixé: primer de tot, parlar del Barça, un dels emblemes turístics de la ciutat. Malgrat això, el que la jove explica d'aquest indret és curiós. Per què se celebren els triomfs de l'equip aquí? Què passa si bevem de la font aigua que la guia diu de broma que té gust de gronxador metàl·lic? Fins i tot per a algú que viu a Barcelona sempre hi ha sorpreses, coses per descobrir. De fet, aquesta serà la tònica general de tota la visita i la sorpresa més destacable: sabem molt poques coses dels carrers que hem recorregut centenars de vegades.

Saltem de curiositat en curiositat en una ruta que passa pels vestigis romans de la plaça de la Vila de Madrid, la Catedral de Barcelona, a la plaça Nova, la plaça de Sant Felip Neri, el call jueu, la plaça del Rei, la Via Laietana i, finalment, la Catedral del Mar.

En dues hores, els participants del *free tour* han escoltat desenes d'anècdotes que la guia relata amb gràcia. Malgrat això, les mencions als episodis foscos més recents de la història de la ciutat són pocs. Passa de puntetes per la Guerra Civil o la dictadura franquista, i no fa cap mena de menció al procés independentista.

De vegades, però, a la guia se li escapa alguna opinió personal. “És trist parlar dels morts a la guerra, però crec que cal fer-ho en honor a la veritat”, explica tot assenyalant les restes del bombardeig feixista que encara hi ha les parets de la plaça de Sant Felip Neri. Poc després relata que aquí s'hi va rodar la pel·lícula Vicky, Cristina, Barcelona i un videoclip d'Evanescence. De la mort a Woody Allen en pocs minuts de diferència. “Barcelona s'ha posat les piles perquè la gent que viu al centre de la ciutat pugui seguir-hi vivint, perquè amb els lloguers que hi ha és quasi impossible fer-ho”, afirma en un altre moment, referint-se a les iniciatives per regular els lloguers dels pisos i els apartaments turístics.

Evitar parlar de coses complicades o del que tensa la ciutat potser és la millor estratègia. No posar-se en temes espinosos, no sigui que algun turista s'enfadi. Algú com un pare de família de Salamanca que ens acompanya i que en passar pel costat de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona diu a A., en to allisonador, que allà hi ha els documents de la Guerra Civil que els catalans van robar a la seva terra. Ella, amb un somriure forçat, intenta sortir del pas dient-li que no en té ni idea. I és clar que no en sap res, perquè els anomenats Papers de Salamanca, en tot cas, són a l'Arxiu Nacional de Catalunya, a Sant Cugat.

OBSERVANT ELS TURISTES

Quan fem turisme arreu no ens n'adonem, però ara que soc en un *free tour* per feina em sembla tot plegat força ridícul. És ridícul passejar pel centre de Barcelona

amb un auricular diminut a l'orella. És ridícul anar seguint una jove com si tinguéssim cinc anys i estiguéssim a l'excursió de l'escola. És ridícul que quan ella ens fa preguntes intentem ser els primers a respondre per demostrar que som els més llestos de la classe; que som turistes diferents que abans de viatjar hem llegit quatre coses del lloc on anem. “Quan es va fundar Barcelona?”, pregunta la guia. “Fa 300 anys”, diu un visitant. “200 anys”, diu un altre. Quan coneixes la resposta et sembla ridícul que els visitants de Barcelona no sàpiguen que la ciutat es va fundar fa més de dos mil·lennis.

És ridícul vist des de la distància. El secret és que els turistes no es veuen des de fora. “Sabeu quanta gent camina per la Rambla cada dia?”, torna a interrogar la noia. Tothom es queda per sota de la xifra real, que se situa en les 200.000 persones. El més interessant, però, és que els turistes no s'adonen que ells són part d'aquesta xifra. Són part de la massificació, però la massificació sempre són els altres.

De fet, la mateixa experiència del *free tour* s'apuntala en aquesta manera de viure les ciutats des del turisme. Visitem els hits històrics del centre de la ciutat com si fossin objectes de consum. Saltem pel passat en lapses de temps de segles i ens quedem amb els millors acudits que ofereix la Barcelona pretèrita. Finalment, malgrat això, els turistes revelen la seva veritable intenció. Quan s'acaba la ruta, A. ens explica quins són, segons el seu punt de vista, els millors restaurants per anar a sopar i els bars de moda on prendre copes. La vintena de visitants de-

mostren tanta o més atenció ara que en les dues hores anteriors.

IDENTITAT DESCOBERTA

S'acaba el *free tour*. Tothom aplaudeix i comença la part més tediosa per a A. Ens diu que, si ens ha agradat la sessió, li fem una donació perquè ella viu d'això, i que quan puguem li fem una bona ressenya a Civitatis. Els assistents ens acostem per pagar-li i, quan la resta del grup ha marxat, em quedo una estona parlant amb ella per obtenir més informació. Em diu que la seva és una feina dura, però que cobra bé. “Uns 2.000 euros bruts al mes si tens sort i si treballa gairebé cada dia”, afirma. Es queixa de la massificació de Barcelona i diu que el darrer estiu ha estat molt difícil fer de guia. Creu que l'Ajuntament fa bé d'intentar regular la situació.

Confessa que les comissions que han de pagar a les grans plataformes són abusives. “Si un turista em fa una donació de menys de tres euros, no em surt rendible fer de guia”, detalla. De fet, alguna vegada ha estat dues hores treballant i se n'ha anat a casa sense haver guanyat res.

A. m'explica més intimitats de la feina i després passa a parlar de la seva vida. Em diu què estudia, on i quant temps porta a Barcelona. Creix dins meu el remordiment, l'ètica periodística o com vulguem dir-ne, i finalment confesso: “No soc de Saragossa i treballa de periodista”. Ella es queda unes mil·lèsimes de segon en silenci. “Per quin mitjà?”, pregunta. L'hi dic i després continua parlant de la seva vida. Tant li fa, li he pagat 10 euros i això és el que li deu importar més.

La lupa

El badall dels Sims

per Víctor Porres

Les vacances són un bon moment per reflexionar plàcidament sobre els grans enigmes de la humanitat fugint de les fútils cabòries del dia a dia. L'aportació extra de vitamina D i el relaxament que produeix el repòs perllongat permeten abordar amb més facilitat qüestions transcendents com si és millor prendre el Dry Martini sacsejat o a l'estil James Bond, només remenat.

L'observació empírica d'aquest dilema aporta una conclusió molt interessant quan escodrintes l'entorn des d'una gandula a la platja de Castelldefels, i és que el que veritablement defineix el caràcter de la gent no és el grau d'agitació del Martini, sinó com ens comportem amb l'oliva. Perquè hi ha tres tipus de persones al món: les que guarden l'oliva per a l'últim glop deixant-la macerar en el licor, les que se la mengen abans de beure's el vermut perquè la ingesta posterior només sigui líquida i les que tenen la intenció de deixar el mos per al final, però no tenen prou paciència i s'acaben cruspint l'oliva a mig got, convertint en orfes abans d'hora la llimona i l'escudradents.

Segons l'eneagrama de la personalitat, aquest devorador impacient d'olives del vermut correspondria a l'eneatip VII, és a dir, es tractaria d'una persona optimista, sociable, entusiasta, fantasiosa i imaginativa que ha de conviure amb el seu caràcter hedonista, narcisista, fraudulent i superficial. En canvi, el que costa més de classificar són aquestes persones que et creues en una excursió enmig de la muntanya i et saluden efusivament, com si et coneguessin de tota la vida, però que, quan coincideixen amb un veí a l'ascensor, acotxen la mirada i no diuen ni ase ni bèstia. Són éssers socials a temps parcial. Bipolars de l'educació a distància: com més a prop, menys educats.

D'acord que un no pot viure tot el temps com la Barbie abans del cop d'estat de l'hipermasculinitzat

okupa de la Mojo Dojo Casa House, somrient tota l'estona i saludant tothom com un mormó d'Erasmus que acaba de tastar la sangria. I s'entén l'agregant de l'excés de calor, que fa que estiguem més alterats i irascibles, a punt de saltar a la jugular quan algú triga massa a aparcar el cotxe o deixa els plàntans fora de la nevera sense aplicar-los la revolucionària tècnica de la bossa de plàstic lligada al tronc. Deu ser l'ecoansietat per la pujada de les temperatures o, simplement, que ja n'estem fins als nassos de tot, però cal anar amb compte perquè ens trobem a un pas de convertir-nos en aquells lleons marins que aquest estiu anaven mossegant els culs dels banyistes desprevinguts.

Més dormir i menys reportatge fotogràfic a Instagram.

Més coixí i menys 'caipirinhas'

Potser tindran raó els gurús de l'*sleep tourism* i a les vacances ens convindria més garantir les hores de son que passar-nos el dia visitant atraccions turístiques o sortint de festa fins a la matinada. Més dormir i menys reportatge fotogràfic a Instagram. Més coixí i menys *caipirinhas*. Perquè l'aventura està bé, però una bona migdiada de llençol i cortines corregudes compensa amb escreix tots els *aqualands*, *portsaventura*, *ràftings*, *senderismes*, *socs*, *aquagyms* i balls tropicals.

Ben mirat, l'acció durant les vacances –sobretot la que comporta un cert risc– hauria de ser un vedat exclusiu de les persones que creuen que el simple fet d'estar viu està sobrevalorat i que, per això, calen estímuls extra per sentir que de debò estem

ubicats en el pla físic de la realitat i no som un personatge dels Sims que badalla d'avorriment. Viure aventures extremes i compartir-les amb els seguidors és una tendència a l'alça entre *influencers* grimpaïres, malgrat que, de vegades, voler anar més enllà et porta, precisament, al més-enllà, on només et fa fotos Sant Pere. O Lucifer, si ets molt enrotllat.

Potser si m'apuntés a la moda del gas del riure, a més d'aconseguir parlar com Gracita Morales, ho veuria diferent, però així, a seques, no trobo la gràcia a saltar a una piscina des del balcó ni a practicar l'*urban climber*. Si te'n surts, t'emportes un aplaudiment dels teus amics eixelebrats i alguna foto impactant per ratificar públicament la teva condició de mono acrobàtic, però, si mors en l'intent, el màxim que aconseguiràs és una crònica a la secció fixa de cafrades del *Diario de Mallorca* o, amb molta sort, et premiaran amb un Darwin com al que opta a títol pòstum l'exjugador de futbol holandès que es va tirar des d'un penya-segat a 22 metres d'alçada a les Illes Malgrats.

Els Darwin Awards reconeixen l'esforç d'aquelles persones que contribueixen a millorar el patrimoni gènic de la humanitat eliminant-se de la manera més espectacular o més estúpida possible. I és que cal posar en valor els beneficis de l'eugenesia, sobretot a l'estiu, que és quan més es tendeix a posar a prova els límits de la resistència del nostre organisme, ja sigui menjant més paella de la que el cos pot digerir o aguantant estoïcament la tabarra del veí de tovallola a la platja. Per això, jo, quan viatjo, sempre porto una muda de color negre, per si em toca anar de funeral i no em dona temps de passar per casa a canviar-me. Perquè us imagineu anant al tanatori amb una camisa hawaiana o una samarreta de South Park amb la frase "Oh, my God, they killed Kenny!?"

Les millors perles

Títular de vergonya de *Las Provincias*: "Una dona provoca un accident quan el seu maltractador intentava estavellar el cotxe per matar-la". Ell la vol matar però la culpa és d'ella. Perquè després diguin que la perspectiva de gènere és innecessària.

Un poble de Portugal s'inunda de vi negre. Literalment. Ha passat a Anadia, una petita localitat on l'explosió de dos tancs d'un celler ha deixat anar dos milions de litres de vi pel carrer. Els bombers han evitat que arribés al riu.

Qui el té més gran? L'arbre de Nadal, volem dir. L'alcalde de Badalona, Xavier García Albiol, va anunciar que en posaria un de més de 40 metres, superant així el de Vigo. El gallec Abel Caballero es va afanyar a dir que el seu seria de 40,5 metres.

Crits de sorpresa i mans al cap. Va ser la reacció generalitzada dels passatgers d'un avió que volava del Regne Unit a Eivissa en veure una parella mantenint relacions sexuals al lavabo. El vídeo ha fet la volta al món.

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniaxarxa.cat

El conseller de Barcelona En Comú Andrés Pérez va anunciar el 14 de setembre la seva dimissió amb una carta molt crítica amb el seu partit, en què lamentava que la formació optés per la "feblesa" davant del PSC per "facilitar un possible pacte de govern".

La transformació de la Via Laietana entra en una nova fase

- » Les obres avancen i generen problemes de circulació i embussos
- » La sentència de Consell de Cent posa la reforma en el punt de mira

URBANISME ▶ Les obres de transformació de la Via Laietana van entrar en la seva segona i última fase el passat 2 de setembre, mentre encara s'enllestia la primera. La segona part dels treballs se centra en el tram inferior del carrer, que va des de la plaça d'Antoni Maura i les plaques d'Idrissa Diallo i Correus. Així, la circulació ha quedat tallada en sentit muntanya des de la plaça d'Idrissa Diallo. Aquest tall durarà gairebé dos anys, fins al juny de 2025.

En paral·lel, el dia 4 va ser el primer dia feiner en què el tram reformat de la Via Laietana estava obert a la circulació. Es tracta del tram que va d'Urquinaona a Antoni Maura, que ara ha passat a tenir dos carrils de baixada, però que durant la segona fase de les obres només en té un. Tota aquesta situació ha generat embussos i problemes de circulació a la Via Laietana.

Les obres de la Via Laietana. Foto: Jordi Bataller/ACN

De fet, des de Trias per Barcelona creuen que el problema va més enllà del trànsit. El regidor-portaveu del partit, Jordi Martí Galbis, va denunciar el dia 12 que les obres dificultaven el pas de les ambulàncies, de manera que provocaven "una situació de risc vital".

UN PRECEDENT JUDICIAL?

Mentre la reforma avança, la Via Laietana està en el punt de mira. Barcelona Oberta ha alertat que la sentència que ordena revocar l'eix verd de Consell de Cent podria establir un precedent judicial que s'aplicaria a la Via Laietana i a altres transformacions urbanístiques.

El Raval es bolca amb el Marroc arran del terratrèmol

SOLIDARITAT ▶ El terratrèmol que ha trasbalsat la zona de l'Alt Atlas, al Marroc, ha colpit també els milers de ciutadans d'origen marroquí que viuen a Barcelona i especialment al Raval.

És per això que des d'aquest barri s'han afanyat a ajudar els afectats pel sisme des de la distància. "El mateix dia que es van conèixer els fets ja hi havia capses de material per enviar. La gent s'ha implicat molt", diu el president de Tot Raval, Mohammed Halhoul. La fundació que presideix aglutina entitats com l'Associació Amical dels

Immigrants Marroquins a Catalunya, que està liderant l'ajuda de Barcelona al Marroc.

De fet, tal com reconeix el mateix Halhoul, aviat arribarà un punt en què l'Amical necessitarà un magatzem més gran que el seu perquè les donacions no s'aturen. D'altra banda, Halhoul destaca la importància que té la col·laboració entre les entitats petites i les grans, com la Creu Roja o la Mitja Lluna Roja marroquina, que tenen experiència en la coordinació de l'ajuda humanitària en situacions d'emergència.

Un ciutadà d'origen marroquí mira les notícies del sisme. Foto: Sílvia Jardí/ACN

La pissarra del debat sobre l'ampliació del Macba. Foto: Twitter (@NoMacba)

"Cal una ampliació del Macba?"

DEBAT ▶ Una pissarra blanca en mig de la plaça dels Àngels. Una pregunta clara escrita amb retolador negre: "Cal una ampliació del Macba?". I dues columnes, la del 'sí' i la del 'no'. La plataforma veïnal en contra de l'ampliació d'aquest museu va convocar un "debat obert" el 14 de setembre per posar en comú les opinions dels veïns sobre el projecte de creixement de l'equipament.

L'acte va servir per refermar la voluntat de molts veïns per

evitar que el Macba "ocupi 908 metres quadrats d'espai públic". Entre les múltiples raons que exposen els contraris a l'ampliació, hi ha el fet que "el Raval és el barri amb menys espai públic per habitant de Barcelona" i que els veïns no es poden permetre perdre "ni un metre quadrat", en paraules de Santi González, una de les veus més actives en aquest moviment. També al·leguen, entre altres coses, que la major part de la col·lecció del Macba és

privada i que l'ampliació del museu faria augmentar el turisme al barri, alhora que recorden que "Ciutat Vella és l'únic districte de Barcelona sense biblioteca de districte".

Amb tot, mantenen intacta la seva oposició a l'ampliació del Macba a la plaça dels Àngels i continuen fent accions de protesta per evitar-la, com ara penjar més d'un miler de cartells a diferents punts del Raval perquè els veïns coneguin la situació.

NOEMÍ FARRÉ CANELA
PSICÒLOGA COACH

- Teràpia sistèmica breu
- Life coaching i familiar
- Gestió emocional en l'àmbit personal, laboral i familiar
- Por, tristesa, ansietat, dol, baixa autoestima, etc.

noemifc@psicologiacoaching.life

+34 629 918 379

BCN X 10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Un plat de sopa, la millor excusa per fer festa

NOU BARRIS | Tot i que la sopa n'és l'element central, el Festival de Sopes del Món Mundial és molt més que un esdeveniment gastronòmic. De fet, el menjar és el menys important. Perquè el que celebren els veïns de Nou Barris és una gran festa en honor a la convivència i a la multiculturalitat. La d'enguany tindrà lloc el 22 d'octubre a la ubicació habitual, la marquesina de la Via Júlia. Hi trobareu entreteniment per a tota la família, activitats i tota mena de sopes.

El festival és una iniciativa de l'associació 9 Barris Acull i és una de les activitats del programa BCN x 10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Va néixer el 2004 quan la gent de l'entitat va descobrir el Festival de Sopes de Lille, a França. Lourdes Ponce, presidenta de 9 Barris Acull, re-

“La convivència és posar tothom a l'olla i esperar-se tranquil a veure el resultat”

corda que ho van veure claríssim: “Era un moment en què estàvem començant a conèixer tota la realitat de l'emigració aquí a Nou Barris i ens va semblar que això de la sopa era una cosa que reflectia molt bé com és la societat”. Però, per què és tan especial la sopa? “Perquè es fa a totes les cul-

Foto: Ajuntament de Barcelona

tures”, respon la Lourdes. “És un plat molt senzill, que es fa bullint els elements que tens al voltant i al final en surt un producte bo”. I això és precisament el que passa a Nou Barris: “Som una sopa que hem fet amb la immigració que va arribar a Barcelona els anys quaranta, cinquanta i seixanta. I després, amb els que van venir a partir de finals del segle XX”. Per a ella, el truc de la convivència és sempre el mateix:

“Posar tothom a la mateixa olla i esperar-ne tranquil·lament el resultat”.

SOPES I MOLTES ACTIVITATS

Més enllà del plat com a metàfora de la convivència, el festival va de sopes autèntiques i de les mil maneres de preparar-les. Des de la primera edició, l'any 2004, se n'han cuinat 600 receptes, cadascuna de manera similar, és clar, però totes diferents,

amb uns vegetals o uns altres, carns, més o menys espècies i molts secrets culinàris. L'any passat es van servir 3.000 plats de sopa a tota la gent que hi va anar amb ganes de menjar i de divertir-se, perquè la festa també inclou tallers infantils, espectacles, actuacions musicals i un mercat de productes ecològics i de proximitat. Per a més informació podeu consultar el web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Sant Froilà, la gran festa major dels gallecs que també se celebra a Nou Barris

Foto: Ajuntament de Barcelona

NOU BARRIS | Del 29 de setembre a l'1 d'octubre, la plaça major de Nou Barris acull la festa gallega per antonomàsia, Sant Froilà. Un clàssic que permet als participants acostar-se al bo i millor de la gastronomia, la música i les tradicions d'aquella terra. Un cap de setmana ple d'activitats de tota mena: concerts, desfilada de gegants, gaites, jocs tradicionals i una presència gastronòmica on no faltarà cap de les estrelles gallegues, com el pop *a feira*, els *callos a la gallega* o la famosa *carn caldeiro*. Aquesta és una de les activitats del programa BCN x 10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

LA FESTA MAJOR DE LUGO, A BARCELONA

Sant Froilà és el patró de Lugo, i en honor seu els gallecs celebren una gran festa major allà. I ara farà vint-i-set anys que la tradició va arribar a Barcelona. N'hem parlat amb Manuel Fouce, president dels Amics de Sant Froilà, i ens ha explicat que van ser “els gallecs de Lugo, i alguns

d'A Corunya, els que van portar-la i l'han convertit en la segona festa de Barcelona, després de la Mercè”. El seu optimisme està justificat si ens atenim a la seva capacitat de convocatòria, gràcies, sobretot, a l'oferta musical. “L'any passat vam portar Panorama, la millor orquestra del món, i l'any que vam portar Juan Pardo es va col·lapsar la ronda. Recordo que la gent s'enfilava als arbres per veure'!” relata. Enguany hi estan convidades dues orquestres gallegues molt populars: Tango i Ocaband.

Una part fonamental de la festa és la gastronomia. “Si no hi ha pop en una festa gallega, què hi vas a fer, doncs?”, reivindica Fouce. “Precisament qui el porta és de la confraria i està implicat al cent per cent en la festa. La bona matèria primera està garantida”, afegeix. A banda de la música i de la teca, diverses entitats de la comunitat gallega de la ciutat organitzen també jornades de promoció i divulgació de la cultura tradicional gallega i activitats gastronòmiques i folklòriques. Per a més informació podeu consultar visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCNX10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

Mostra de comerç i tradicions a Sants

SANTS – MONTJUÏC | Comerç, tradicions i llengua es reivindicaran alhora al Sants Tradicat, el festival de tradició, artesanía i gastronomia que omplirà el carrer de Sants, entre Joanot Martorell i l'avinguda de Madrid, el 21 d'octubre. Aquesta mostra de comerç de tardor, combinada amb una gran exhibició cultural, és una de les activitats del programa BCNX10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

TRADICIÓ I CORRELENGUA

Comerç i artesanía són les protagonistes habituals del Sants Tradicat, però enguany

s'hi suma la llengua, amb la incorporació del Correllengua. Des de Sants Establiments Units informen que hi haurà una programació conjunta i "molta germanor" entre les dues entitats per "reivindicar les tradicions culturals catalanes".

Com ja és habitual, el carrer de Sants acollirà nombroses activitats i actuacions, com ara cercaviles, balls de bastons, majorets amb música tradicional catalana i una gran exhibició d'artesanía nacional. També hi haurà zones de jocs, tallers infantils i una selecció gastronòmica per a tothom. Trobareu tota la informació sobre les activitats a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Foto cedida

Jaume I visitarà la Fira Medieval

SANTS – MONTJUÏC | La Fira Medieval d'enguany a Creu Coberta serà molt especial, perquè tindrà un convidat d'excepció. Ni més ni menys que el rei Jaume I, acompanyat de la seva cort. Aquesta serà la gran atracció de la festa, que tindrà lloc el 30 de setembre i l'1 d'octubre a Creu Coberta. Com sempre, recrearà l'esperit medieval amb parades artesanies, botigues del barri ambientades per a l'ocasió i molta gastronomia. També inclourà activitats i jocs per a tota la família. La Fira és una de les activitats del programa BCNX10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

VIOLENT D'HONGRIA, TAMBÉ

A més de totes les activitats, enguany s'hi afegeix aquesta visita, que avança Albert Torras, cap de Comunicació de l'associació de comerciants Creu Coberta. "Vindrà una companyia de teatre de Tortosa. Amb cavalls de cartó i amb l'ajut de dos actors, representa-

rem la visita al barri del rei Jaume I i la reina Violant, acompanyats de la seva cort, que seran les alumnes de La Fàbrica dels Somnis", explica. Perquè tot surti bé, l'entitat ha demanat la participació d'altres entitats i comerciants per ampliar el seguici.

Trobareu tota la informació sobre les activitats de la Fira Medieval de Creu Coberta a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Foto cedida

Els millors creadors se citaran al Poblenou

Foto: Eva Freixa Agustí

SANT MARTÍ | Arriba una nova edició del Festival Escena Poblenou, un festival d'arts escèniques contemporani i multidisciplinari que porta cada any artistes locals amb projecció internacional i que treballa amb talents emergents i companyies joves que volen obrir-se camí als escenaris professionals. Amb aquest esperit, del 19 al 22 d'octubre, diversos espais del barri del Poblenou acolliran durant quatre dies una

programació escènica amb més de vint propostes artístiques. El centre neuràlgic serà Can Felipa, però l'art estarà molt ben repartit: Sala Beckett, Hangar, IES Quatre Cantons, Centre Moral i cultural del Poblenou, MUHBA, Niu i la plaça Can Framis. El Festival Escena Poblenou és una de les activitats del programa BCNX10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

ARTISTES I COMPANYIES LOCALS

Tot i el caràcter internacional de l'esdeveniment, el talent i la creativitat locals són l'autèntic eix del festival. En parlem amb Ada Vilaró, directora artística i una de les fundadores. "Treballem amb artistes d'aquí que han fet molta feina a fora o que són més joves i que necessiten un trampolí". És el cas de Cèlia Marcé, una de les artistes que es podran veure a l'octubre.

Però el festival no només cerca talents, sinó que també els promou. En el context del projecte Art i Territori, el Festival i Can Felipa obren cada any una convocatòria per a companyies artístiques que vulguin treballar amb entitats del barri sobre temes significatius. "Enguany hem triat *Güelcome*, un espectacle sobre la centrifugació turística que ens farà reflexionar sobre quin barri volem", diu Vilaró.

El talent i la creativitat locals són l'autèntic eix del Festival Escena Poblenou

Una altra novetat d'aquesta edició és la participació de la companyia Los Galindos, que muntarà davant de Can Felipa una iurta autèntica amb tot l'equipament del circ i que convertirà la plaça en un punt de trobada perquè els veïns descobreixin el festival. Si en voleu més informació, consulteu la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10 o bé www.escenapoblenou.com. ■

Satisfacció al petit comerç per les vendes d'aquest estiu

XIFRES ▶ L'arribada del setembre es tradueix en la recta final de la temporada d'estiu al comerç local. Així, els representants dels comerciants de la ciutat ja han fet una valoració positiva d'un estiu marcat per l'arribada de turistes a tota Barcelona.

D'una banda, el president de l'Associació de Comerciants Passeig de Gràcia, Lluís Sans, afirmava en declaracions a *TV3* que aquest estiu s'han "batut rècord de vendes". I és que Sans explicava que han notat que el turisme de vendes que ha visitat les botigues de l'avinguda "és d'alt poder adquisitiu", a més de ser "molt comprador". En aquest sentit, destaca el turista americà com el que més consumeix. "El canvi de moneda els afavoreix i acaben comprant molt", deia. En la mateixa línia es pronunciava Núria Paricio, directora general de Barcelona Oberta, en declaracions a *Betevé*, que afirmava que la situació actual del comerç del centre és "molt bona" i que, fent referència al tu-

El comerç local ha viscut un estiu positiu de vendes. Foto: Ajuntament

risme, "la idea no és recuperar la quantitat, sinó buscar la qualitat"

Per la seva banda, el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig, també fa una valoració positiva de l'estiu, però en un sentit diferent, ja que l'entitat reuneix els eixos més perifèrics. Puig afirma que no tenen "cap queixa" i afegeix que "sembla que el consum familiar és el que ha tirat endavant l'economia". En aquest sentit, explica que, a diferència dels comerços del centre, als bar-

ris la realitat "ha estat absolutament diferent". I és que afirma que el turisme que els ha visitat "ha estat de baix poder adquisitiu, poc comprador i que no deixa benefici".

Amb tot, la nota negativa que Puig posa al damunt la taula és "l'augment constant dels preus". El president de Barcelona Comerç afirma que no saben com anirà el darrer trimestre de l'any, tot i el balanç positiu fins ara, i que pateixen per la inflació.

Més d'1,3 milions d'euros per posar al dia diversos mercats

EQUIPAMENTS ▶ L'Ajuntament ha destinat aquest estiu més d'1,3 milions d'euros al manteniment i millores d'alguns dels mercats de la ciutat. Concretament, aquesta partida ha estat per als mercats de Ciutat Meridiana, la Concepció, Fort Pienc, Sant Gervasi i el del Ninot, on durant els mesos d'estiu s'hi han fet diverses millores i també manteniment.

Aquestes intervencions formen part del pressupost del mandat anterior per als mercats, que era de 100 milions d'euros.

D'aquests, 20 són per fer les obres de construcció de nous mercats i una gran reforma. En el cas del de Montserrat, a Nou Barris, des de fa un any està en marxa la construcció del nou edifici, mentre que d'altra a banda a Horta aviat ha de començar la construcció del mercat provisional, que estarà obert mentre duri la reforma principal del mercat. I, finalment, al mercat de Sagrada Família s'està duent a terme la substitució de la coberta de l'edifici, que ha d'estar enllestida a finals de l'any que ve.

Els mercats són un dels eixos del comerç local. Foto: Ajuntament

Economia de Proximitat
l'increment dels barris

Sarrià-Sant Gervasi
+8,55%

Gràcia
+2%

Horta-Guinardó
+8,3%

Nou Barris
+10%

Les Corts
+10%

Sant Andreu
+10%

Sant Martí
+10%

Ciutat Vella
+10%

Exemple
+10%

La Casa
dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat,
l'economia dels barris

Girona, 52
Barcelona

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Sabies que **Ciutat Vella**
alberga el 47% dels comerços
emblemàtics de Barcelona?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

ACORD CULTURAL pàg 10
El Barça i el Liceu
promouran l'òpera
entre els més joves

LLIBRERIA SANT JORDI pàg 6
Josep Morales: "Com a 'hub'
cultural, no hi ha cap barri
més important que el Raval"

línialaRambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 10 · Setembre 2023 · linialarambla.cat

Les obres de la Rambla fan aflorar la història de la ciutat

Troben noves restes de l'antiga muralla i del convent de Sant Francesc, que ja s'estan catalogant pàg 8

Batec festiu

Tot a punt per a una nova Mercè pàg 3

Foto: Líniala Rambla

PLAÇA REIAL pàg 9
El Glaciar s'omple
de clients locals gràcies
al triomf a Joc de Cartes

SITUAT A LA RAMBLA pàg 9
El Servei d'Atenció
a la Víctima ja funciona

EN EL RECORD pàg 10
Homenatge a les víctimes
de l'atemptat a la Rambla

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**

home homing

**vidres • miralls
claraboies • alumini**

**projectes integrals
i execució d'obra**

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

La pregonera Najat El Hachmi, les bèsties i els gegants de la ciutat i els castellers seran els grans protagonistes de la Festa Major. Fotos: Ajuntament

La Rambla batega per la Mercè

» L'entorn del passeig i la plaça Sant Jaume acolliran els actes més populars de la Festa Major
 » Hi haurà cavalcades, desfilades, sardanes i castells, però també molta música i espectacles

CELEBRACIÓ ▶ Del 22 al 25 de setembre Barcelona celebra la seva Festa Major i l'entorn de la Rambla esdevé la capital oficial de l'esdeveniment, tot acollint els actes més representatius de la Mercè. Com ja és habitual hi haurà música en tots els gèneres i estils, arts de carrer i molta cultura popular.

GEGANTS I BÈSTIES

El Repic de Campanes de la basílica de Santa Maria del Pi anunciarà el divendres 22 a les 17 h l'inici de la festa. I a les 19 h la pregonera ho farà oficial al saló de Cent. Enguany serà l'escriptora Najat el Hachmi, una mediatra cultural que es va donar a conèixer el 2004 amb el seu primer llibre *Jo també soc catalana*, en què parlava de la identitat i narrava el procés d'ar-

relament al país que l'ha vist créixer des de llavors.

Després de la lectura del prego i del Seguici Inaugural, començarà la festa a la plaça Sant Jaume amb el Toc d'Inici, un dels actes més característics de la Mercè i que comptarà amb la presència del bestiar històric, els gegants, castellers, falconers i tota la resta de protagonistes de la Mercè, que recorreran la Rambla, el carrer Ferran i la plaça de Sant Miquel. Enguany hi haurà dos convidats d'excepció, els gegants Olga i Volodimir, membres de la casa reial de l'antic regne de Kíiv, la ciutat convidada enguany a participar en la Festa Major.

Al vespre, a les 22 h, el Born acollirà la Passejada de Bèsties, una desfilada nocturna sense foc que serveix de cloenda a

l'exposició de bestiar de foc celebrada al Born Centre de Cultura i Memòria entre el 15 i el 22 de setembre.

CASTELLS I SARDANES

El dia 23 començarà amb els falconers, a les 10:30 h a l'avinguda de la Catedral, seguits d'una actuació de la Cobla Sabadell. Una hora més tard serà el torn de la cercavila castellera des del Palau de la Virreina fins a la plaça Sant Jaume on, a les 12 h, tindrà lloc la Diada Històrica Castellera, l'exhibició de castells de gamma alta a càrrec dels Castellers de Barcelona i de dues colles convidades, els Minyons de Terrassa i la Colla Jove Xiquets de Valls.

A la tarda, ballada de sardanes a la plaça Sant Jaume, a les 17 h, i dos dels moments més esperats de la Mercè. A les 20 h, a

Xambanga, una cercavila protagonitzada per tots els gegants, que recorrerà els carrers de la Rambla des del Pla de l'Os fins a l'Ajuntament. I a les 20:30 h l'Encesa de la Porta de l'Infern i l'inici del tradicional correfoc, que enguany recorrerà el passeig de Gràcia.

El dia 24, els grallers despertaran els veïns a partir de les 8 h a la plaça de la Mercè on a les 12 h hi haurà repic de campanes i Seguici de la Mercè. En paral·lel, la plaça Sant Jaume, a les 11 h, acollirà el Matí Bastoner i una ballada de sardanes a les 17 h. El Toc a Plegar, a les 21 h, marcarà la fi de la festa.

FESTIVAL MUSICAL

L'entorn de la Rambla acollirà també alguns dels concerts del festival musical BAM, que agru-

pa les actuacions musicals durant aquests dies. El dissabte 23 Jeune Emma i Mad Cartridge, la cantautora Mushka i els grups Mercury i Anier actuaran al Moll de la Fusta. El mateix dia, a la plaça Reial, tocaran Divide and dissolve, Heather i The Notwist. I a la rambla del Raval, Alyona Alyona, The Voodoo Club Presents Brisa Nunjo i el francès Johan Papaconstantino.

El dia 24, a les 22 h, cal destacar el concert d'homenatge al cantautor xilè Victor Jara, a l'avinguda Catedral, amb la presència d'Ana Tijoux, McMilla-ray, Javiera Mena, Rusó Sala, Sílvia Tomàs, La banda de Marina Alcantud i Borja Penalba. També el 24, el Moll de la Fusta, la plaça Reial i la rambla del Raval acolliran concerts de música molt diversa.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **línia la Rambla** a Telegram

Mirada pròpia

Turistificació

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Miquel Vera/ACN

És estrany el dia que no ens llevem amb notícies sobre mobilitzacions i queixes de veïns i veïnes de Barcelona per les dificultats de poder conciliar la seva vida diària amb els usos turístics del seu entorn.

Queixes del veïnat del Carmel, Can Baró, la Salut, Vallcarca, Sagrada Família, la Barceloneta, la Vila Olímpica, el Poblenou... És un degoteig constant. Queixes reiterades sobre la turistificació de gran part de la nostra ciutat. Arribats aquí, i abans de ser acusat de tendències i de turismofòbic, crec que ens convé diferenciar clarament entre turisme i turistificació. Aquesta, la turistificació, té lloc quan en un espai limitat, com Barcelona, el nombre de persones sobrepasa la capacitat de càrrega d'aquest espai o el límit de canvi acceptable. En xifres possiblement és més fàcil fer-se'n una idea: cada dia, un 10,5% de les persones usuàries de la nostra ciutat són turistes, i gran part d'ells es concentren en espais de gran aflluència (EGA) difícils de gestionar, ja que s'incrementa l'impacte sobre la convivència amb el veïnat de la zona. Les solucions no són fàcils, perquè, malgrat l'impuls de mesures correctores de l'impacte negatiu de l'activitat turística, hi ha el risc d'expulsar cap a altres territoris els mateixos problemes que es produeixen ara als barris més tensats pel turisme.

Aquesta turistificació altera l'hàbitat de les persones residents, els carrers, les places, la cultura, les activitats socials, etc. Aquest model d'activitat turística també afecta el gaudi de diversos drets de ciutadania, com ara el dret a la convivència pacífica, a l'espai públic, a l'habitatge, al medi ambient, al descans, a la mobilitat i a la seguretat ciutadana, entre altres.

Cal repensar el model de turisme per fer-lo compatible amb els drets humans de proximitat

Com hem dit abans, són nombroses les queixes relacionades amb problemes de convivència derivats de l'ús intensiu de l'espai públic per part de les persones visitants. Aquestes problemàtiques encarnen les denominades "externalitats negatives" del turisme i entren en conflicte amb el dret a la ciutat de la població local.

Un dels efectes preocupants que podem observar davant la turistificació d'espais és la pèrdua de la identitat dels barris i la dedicació del teixit comercial a les necessitats de les persones visitants per davant del ve-

inat. La transformació dels usos comercials dels locals pot generar dificultats per a la població que vol desenvolupar una vida quotidiana, tant per l'accés a béns i serveis com per l'increment del seu preu.

Aquesta transformació també afecta el teixit associatiu dels barris, especialment davant la dificultat per garantir l'accés a un habitatge digne i a preu assequible als barcelonins i barcelonines. Possiblement, qui més pateix els efectes de la turistificació són les persones grans i la infància, les primeres per la pèrdua del sentiment de pertinença al lloc i les segones per la impossibilitat de gaudir d'autonomia i d'espai d'esbarjo suficient.

Per fer front a aquestes externalitats negatives ens cal afermar la protecció del dret a la ciutat de la població dels barris, reforçar el control de les activitats comercials i la seguretat, revisar l'eficàcia de les mesures adoptades i, sobretot, crear un espai de debat per repensar el model de turisme a fi de fer-lo compatible amb la protecció dels drets humans de proximitat. Recentment, des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona ens hem pronunciat sobre la turistificació de l'entorn del temple de la Sagrada Família. No obstant això, considerem que les recomanacions que formulem s'han de fer extensibles a la resta de barris afectats per la turistificació.

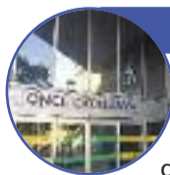
Aquí es piula

El Twitter en paper

@RafaBurgosBCN

Ara que som en ple estiu [tuit publicat el 8 d'agost], m'agradaria recordar una de les agències de viatges més sorprenents de la ciutat de Barcelona dels anys 50: VIAJES ULTRAMAR EXPRESS. Es trobava, naturalment, a la Rambla (local ocupat actualment per @Starbucks).

@ONCECatalunya

Portem molt bones notícies! El #Sueldazo del Cap de Setmana de l'ONCE ha repartit 240.000 euros, 2.000 euros al mes durant 10 anys, a la Rambla de #Barcelona. Enhorabona a l'afortunat o afortunada i gràcies per continuar confiant en nosaltres! #BenJugat.

@bcn_llibres

#UnEstiuBCNllibres per passejar per la Rambla de la mà de @dventeo, Ricard Pla i Pere Vivas. Visita la singularitat urbana i social d'aquest passeig per excel·lència de #Barcelona a través d'una selecció profunda d'imatges i textos. via.bcn/ZnHB50Pbkkf

@ManuelMontobbio

...seguiremos haciendo/ las Ramblas/ de la vida/ seguiremos haciendo/ las Ramblas/ del amor... Demos vida, hoy y siempre, a las #Ramblasdelavida, como hacemos en el Pliego de Poesía que les dedica @El_Ciervo96. @PagesEditors @PoesiaPagesEd

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i branded content) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43220-2010

www.liniaxarxa.cat

Tribuna

Protegim les persones refugiades

per Adrián Vives, coordinador d'Incidència Política i Participació Social de la CCAR

Foto: ACNUR

Des de principis de juliol i fins a final d'any, l'estat espanyol ostenta la presidència del Consell de la UE, una presidència que s'estableix de manera rotatòria entre els diferents estats membres. Per a l'estat espanyol, les prioritats durant aquest segon semestre del 2023 seran la reindustrialització de la UE, avançar en la transició ecològica, promoure la justícia social i econòmica i reforçar la unitat europea. És en aquest últim eix en el qual s'emmarcaran les negociacions sobre el nou Pacte europeu de Migració i Asil, que pretén tant harmonitzar els procediments en matèria de migració i asil per assegurar la igualtat de tracte de tots els sol·licitants, independentment del país europeu al qual arribin, com establir mecanismes que permetin compartir les responsabilitats que tenen els estats en l'acollida de les persones refugiades. Segons l'agenda de la presidència espanyola, es preveu que les negociacions del pacte es duguin a terme durant els pròxims mesos i que, a principis del pròxim any, pugui ser signat pels diferents estats membres. No obstant això, el punt de partida per a les negociacions, és a dir, la proposta que van fer els ministres de l'Interior dels diferents estats i que ara passarà al Parlament Europeu, és força preocupant.

Ja fa anys que les organitzacions en defensa dels Drets Humans reclamem que s'harmonitzi la política migratòria a nivell europeu, principalment perquè el tracte dispensat als sol·licitants d'asil sigui el mateix als diferents estats membres de la UE i perquè l'acolliment d'aquests sol·licitants, així com l'estudi de les seves demandes, no recaigui únicament en els països amb fronteres exteriors. Avançar en la consolidació d'un sistema europeu comú d'asil és, en principi, una bona notícia. No obstant això, aquest nou pacte que en els pròxims mesos s'haurà de negociar al Parlament Europeu no té res a veure amb les reclamacions que des de fa anys fan aquestes organitzacions ni amb les necessitats de protecció que tenen les persones que es veuen obligades a desplaçar-se.

El pacte aprofundeix en l'òptica securitària en la gestió de l'arribada de nacionals de tercers països, amb propostes com la ràpida anàlisi de sol·licituds d'asil en frontera, que posa en perill el principi de no devolució i que discrimina els sol·licitants segons el seu origen nacional; la detenció administrativa de sol·licitants d'asil, inclosa la de menors d'edat majors de 12 anys; l'aposta per reforçar les deportacions forçoses, donant cada vegada més protagonisme a Frontex, l'agència de control de fronteres denunciada en nombroses ocasions per vulnerar els drets de les persones migrants; o la mercantilització de l'acollida de les persones refugiades, permetent que els estats paguin per no acollir. Mirades en conjunt, aquestes propostes signifiquen una greu reculada en el dret d'asil i en la protecció de les persones refugiades. El pacte porta fins a l'últim extrem el dret dels estats a decidir sobre l'entrada i la permanència en el territori sota el qual exerceixen la seva sobirania d'aquells que no són ciutadans, encara que per això es vulnerin sistemàticament els seus drets humans

i, més concretament, el dret de tota persona a sol·licitar protecció internacional en cas de persecució, així com el dret a la mobilitat humana.

Aquestes pràctiques de no admissió, tancament i deportació aprofundeixen en la deshumanització i criminalització de les persones migrants i refugiades, transmeten a la ciutadania la imatge que la migració és un perill del qual hem de protegir-nos i que els drets de les persones migrants i refugiades poden ser permanentment vulnerats sense que hi hagi conseqüències. I això és especialment perillós en un context en el qual els discursos i les polítiques de l'extrema dreta avancen per tot el continent. Hi ha una línia que uneix la sistemàtica vulneració de drets que pateixen les persones migrants i refugiades per part dels estats que tenen l'obligació de protegir-les i l'augment dels discursos racistes antiimmigració, ja que aquests últims es veuen legitimats per les primeres. La millor manera de demostrar que s'està radicalment en contra dels discursos i les polítiques de l'extrema dreta és impulsar normatives que posin al centre els drets humans i la protecció de les persones que es veuen obligades a fugir. Cedir a les exigències d'aquells partits o estats membres que enarboren propostes racistes i xenòfobes, com l'intent d'alguns països de no acollir persones refugiades, implica legitimar-les i normalitzar-les. Si no aconseguim donar la volta a aquest pacte que es negociarà en els pròxims mesos i establir mecanismes reals de protecció que compleixin amb els estàndards que exigeix el dret internacional, les conseqüències seran desastroses tant per a les persones refugiades com per al conjunt de la ciutadania.

Les polítiques migratòries europees de les últimes dècades, obstinades a convertir el continent europeu en una fortalesa, han fracassat estrepitosament. El seu objectiu principal, impedir l'arribada de sol·licitants d'asil, no s'ha complert. I quan s'ha produït un descens en les arribades de persones que buscaven protecció ha estat a costa de la desaparició de milers d'elles en les rutes terrestres i marítimes cap a Europa. Les persones amb necessitats de protecció no han cessat d'intentar buscar refugi, simplement ho han continuat fent transitant itineraris cada vegada més perillosos i posant la seva vida en risc.

Els moviments migratoris obeeixen a múltiples i complexos factors i són conseqüència, entre altres coses, de la globalització, del sistema de producció capitalista, de les polítiques neoliberals de les últimes dècades i de les polítiques extractives que històricament han desenvolupat els països del nord respecte dels del sud. Els moviments migratoris no cessaran i els governs dels estats europeus mai tindran la capacitat d'impedir l'arribada de persones que estan sent perseguides. És decisió nostra, per tant, apostar per una gestió de les migracions i l'asil que respecti els drets humans o per una que continuï produint vulneracions de drets, patiments i morts. Potser, després d'anys de polítiques fracassades, és hora de posar en marxa un pacte que realment protegeixi les persones refugiades.

“

Hi ha una línia que uneix la sistemàtica vulneració de drets que pateixen les persones migrants i l'augment dels discursos racistes antiimmigració. La millor manera de demostrar que s'està radicalment en contra de l'extrema dreta és impulsar normatives que posin al centre els drets humans i la protecció de les persones que fugen

”

Flaixos

@AmicsdeLaRambla: 6 anys [de l'atemptat del 17A]. Tot el nostre suport a les víctimes i als seus familiars. I també tot el nostre agraïment per l'acompanyament rebut.

@diba: Cada primer diumenge de mes, el @PalauGuell ofereix portes obertes: reserva la teva entrada gratuïta! <https://entrades.palauguell.cat>

@dventeo: Obama a la Rambla de Barcelona. Viatgers i identitats personals i urbanes. Article de @calaveraatonita a @liniaxarxa.

La Llibreria Sant Jordi té els dies comptats al carrer Ferran, però continuarà funcionant en un nou espai al número 43 del carrer Robador gràcies a un projecte de l'Ajuntament per salvar comerços ofegats per l'augment del lloguer.

Foto: Líniala Rambla

“Cal invertir en cultura perquè és el futur de Barcelona”

Josep Morales / Propietari de la Llibreria Sant Jordi

Fa mandra pensar en tots els llibres que el Josep Morales haurà de traslladar al nou local, però ell està satisfet amb el canvi i vol seguir amb el seu ofici. I és que la llibreria Sant Jordi canviarà aviat d'ubicació –deixarà el carrer Ferran per traslladar-se al Raval– després de patir un augment desmesurat del lloguer.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

Ja hi ha una data prevista per al trasllat de la llibreria al nou local del Raval?

Ara per ara depèn de la llicència municipal. Es troba en mans dels tècnics i com que tot és telemàtic no en sabem res. Aquests processos són llargs, però no em pensava que la burocràcia fos tan lenta.

Sí, perquè l'anunci del trasllat es va fer el 2019.

Sí, llavors es va adjudicar el local, a Robadors, 43, i a conseqüència de la covid i la postcovid la cosa es va complicar. Ja estava tot pagat, però no hi havia professionals disponibles.

Per adaptar el local?

Sí, perquè vam veure que hi havia desnivells a terra i necessitàvem arreglar-ho abans de col·locar el mobiliari. I que el paviment fos l'adequat i no el d'una consulta de dentista, oi? Arran d'això va caducar una de les llicències i ara s'ha hagut de tornar a tramitar.

No hi ha data prevista, doncs.

Quan ho tinguem tot correcte haurem d'activar els ebenistes i els altres professionals i, clar, no hi ha ningú esperant d'un dia per l'altre. Esperem que es pugui fer al llarg d'aquesta tardor.

Malgrat tot, esteu satisfets de la solució que us han donat?

Sí, sí. És bona per a mi, i també per al barri. Jo sempre dic que el Raval és un dels millors barris de Barcelona pel que fa a la situació geogràfica. El que passa que està deixat, inexplicablement.

“Els lloguers que s'estan pagant al carrer Ferran són insostenibles”

Davant la pressió dels lloguers hi ha propietaris que han optat per tancar la paradeta.

El més fàcil seria liquidar i plegar o vendre el negoci, però jo penso que és una responsabilitat que tenim els que formem part del sector cultural. Hem de continuar

endavant i intentar que les coses funcionin millor.

El Raval és un bon barri per tenir una llibreria, llavors?

Com a *hub* cultural no hi ha cap barri més important. Les Drassanes, una església romànica, els jardins de la biblioteca central, el Palau Güell... L'entorn és fantàstic.

Al carrer Ferran sobreviuen molt pocs comerços emblemàtics.

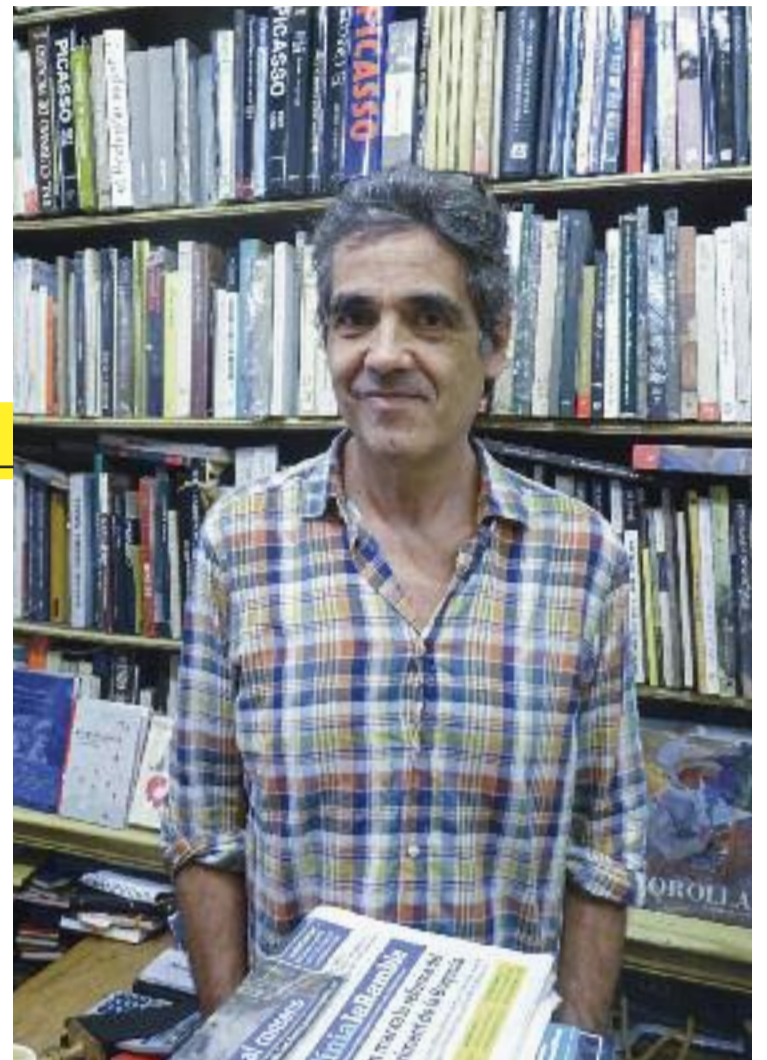
Els lloguers que s'estan pagant són insostenibles. El que no m'explico és com poden pagar-lo les franquícies que hi ha, perquè us asseguro que moltes d'elles tenen vendes anecdòtiques.

Què me'n diu de la reforma de la Rambla?

Em sembla molt bé. El que s'ha de fer és invertir més en cultura, que és el futur de la ciutat. I dinamitzar el que ja tenim, que és molt.

I del futur de la ciutat?

Si hi hagués més facilitats pels negocis relacionats amb la cultura, tot aniria millor. Però es busca el negoci fàcil i immediat, amb marge molt alt de benefici: bars, botigu-

es de souvenirs... Això ho pot oferir qualsevol ciutat. Barcelona s'ha fet amb gent que hi creia molt i es mereix alguna cosa més.

Creu que la reforma reduirà l'impacte negatiu del turisme?

Sí, però el turisme no en té la culpa en si mateix. Són les xifres desorbitades de massificació. Tots nosaltres som turistes quan viatgem. El que no està bé és la desmesura. És un problema d'actitud, del tipus de turisme. Si volem turistes de borratxera, de pixarada a la cantonada, llavors... Això és un turisme destructiu. Com el que ha destruït Venècia, que ja no té pràcticament habitants. Si continua així, l'Ajuntament haurà de contractar actors perquè facin de ciutadans que viuen allà.

El nou alcalde va aprovar al juliol un pla per controlar l'incivisme. Heu notat canvis?

S'ha notat una mica, sincerament. Però encara hi ha molt de boig per aquest barri. Vull dir que sembla com si algú portés persones amb problemes psiquiàtrics i els deixés al barri, perquè no són d'aquí i tampoc no saps ben bé d'on han sortit.

Quin turisme necessitem?

Els meus clients turistes són professors, arquitectes, fotògrafs, artistes... Però tampoc cal ser un professional, només calen persones amb una bona actitud, agricides al que té la nostra ciutat. Jo crec que si vas a una ciutat pensant en emborratxar-te o anar de putes el que tens és una mala actitud.

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**FESTA DEL
ROSER 2023**

**AMICS
DE LA
RAMBLA**

Festa Major de La Rambla

**07-12
Octubre
2023**

festadelroser.cat

#laramblaenflor

Amb la col·laboració de:

 **Generalitat
de Catalunya**

**Districte de
Ciutat Vella**

**Ajuntament de
Barcelona**

Nous tresors a sota de la Rambla

» Les obres del passeig fan aflorar noves restes de la muralla de la ciutat i del convent de Sant Francesc
 » Un equip d'arqueòlegs està identificant i catalogant totes les troballes en un gran mapa del subsol

HISTÒRIA ▶ Quan el novembre de l'any passat es van trobar les primeres restes sota el paviment de la Rambla, historiadors com Daniel Venteo ja advertien a *Línia La Rambla* que això només era el començament, i que la remodelació del passeig descobriria molts més tresors ocults. Des de llavors s'han anat trobant restes diverses, però res com el que van descobrir els obrers durant el mes d'agost: grans estructures que formaven part de la muralla moderna i restes del convent de Sant Francesc, un dels edificis més importants de la ciutat durant l'edat mitjana.

A mesura que les obres s'acosten a les Drassanes la intervenció ha permès fer diverses troballes relacionades amb els jardins i espais de conreu del convent, que va estar en funcionament entre el segle XIII i el XIX, com ara una antiga sínia de pedra que abastia d'aigua subterrània les instal·lacions.

També s'han pogut catalogar restes del baluard de Drassanes, una construcció defensiva de la muralla moderna de la ciutat construïda a finals del segle XVI-II. "Ha estat una sorpresa a mitges perquè ja hi havia nombrosa documentació", confessava als periodistes el director de la intervenció, l'arqueòleg Carles Carbonell, i recordava que l'Ajuntament disposa de plànols de l'exèrcit de la zona i de la primera remodelació de la Rambla.

HISTÒRIA BEN ENTERRADA

Les troballes petites es poden portar als museus, però què es pot fer amb les restes d'una muralla? Doncs, enterrar-les de nou, però després de documentar, datar i detallar la seva ubicació en el mapa del subsol de la ciutat. I, això sí, fer-ho de manera que es conservin adequadament, amb una barreja de sauló i terra. Aquesta és la tasca que porta a terme el Servei d'Ar-

Una imatge de les noves restes arqueològiques trobades durant les obres de la Rambla. Foto: Maria Aladern/ACN

queologia de Barcelona, que treballa al costat dels operaris. Malgrat tot, hi ha casos que per motiu d'obres s'han d'eliminar o desmuntar parcialment, confessava l'arqueòleg Xavier Maese als periodistes, i afegia que en aquest tram de la Rambla hi van unes pilones de seguretat

que s'han d'instal·lar en un lloc exacte. "Aquí es desmuntaran les restes després de ser catalogades; és un tant per cent molt petit, la majoria es tapa".

Aquest primer tram de l'obra de reurbanització de la Rambla comprèn el tram entre els números 1 i 5 del passeig, la plaça

del Portal de la Pau 1-7 i l'avinguda de les Drassanes 2-4. Les obres van començar l'octubre de l'any passat i es preveu que s'acabin a la primavera de 2024. Es tracta d'una àrea amb un alt interès arqueològic perquè forma part de la ciutat des de la primera ocupació prehistòrica.

Foto: Alberto Lorea / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
 ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 Ayuda
 en Acción

El Glaciar s'omple de clients locals gràcies a Joc de Cartes

GASTRONOMIA ▶ Un dels triomfadors de l'estiu ha sigut el restaurant Glaciar, flamant guanyador del *Joc de Cartes d'Estiu*, el concurs culinari de TV3. L'establiment de la plaça Reial, un històric de la zona de la Rambla, competia pel títol al millor restaurant centenari de Barcelona i se'l va emportar gràcies a les bones puntuacions dels altres concursants i del mestre de cerimònies, el cuiner Marc Ribas.

Línia La Rambla ha parlat de l'experiència televisiva amb un dels propietaris de l'establiment, el Xavier Lluch, que revela que aquest no és l'únic premi que ha guanyat el Glaciar aquest estiu. N'hi ha un altre de més important encara.

COMENSALS CATALANS

Lluch i els seus socis van adquirir el Glaciar fa dos anys amb l'objectiu de convertir el bar de copes que era en un autèntic restaurant. "Nosaltres vam voler participar al 'Joc de Cartes' precisament per donar a conèixer la nova oferta gastronòmica del local als barcelonins", explica. Guanyar va ser, de fet, una sorpresa. "Sabíem que donaríem una bona imatge, però no ens pensàvem que guanyaríem", confessa.

El restaurant va guanyar el premi al millor restaurant centenari. Foto: Glaciar

Ara bé, l'autèntica sorpresa ha arribat unes quantes setmanes després de l'emissió del programa. Des de llavors, explica Lluch, estan rebent públic "d'arrere de Catalunya, no només de Barcelona, gent que ha vist el programa i ha descobert el Glaciar". I no són pocs, afegeix: "En alguns moments ens ha agafat amb el peu canviat, fins i tot, perquè no ens esperàvem l'allau de gent que ha vingut". I és que els turistes dinen a hores diverses, però els comensals locals reserven tots a la vegada per a

l'hora 'oficial' de l'àpat a Catalunya: les 14 hores.

RECUPERAR LA PLAÇA

Per a Lluch i els altres propietaris era molt important reivindicar el Glaciar, però també la plaça Reial. "Estem molt agraïts perquè la gent d'aquí ha descobert el nostre local i hem contribuït a recuperar la plaça Reial per als barcelonins", confessa. Després del *Joc de Cartes* és probable que ja no hi hagi tants turistes a la plaça, perquè potser no troben lloc on dinar...

Obre la comissaria destinada a les víctimes de gènere

SOCIETAT ▶ A l'agost la Guàrdia Urbana va inaugurar la nova seu del Servei d'Atenció a la Víctima de Ciutat Vella, situat a l'antiga comissaria de la Unitat Territorial, al número 43 de la Rambla, un equipament destinat a atendre de forma exclusiva a les víctimes de violència masculista.

SERVEI PIONER

L'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, va ser present a la inauguració, el 16 d'agost, on va destacar la importància d'un servei "pioner i innovador, perquè posa al centre la dona". I va recordar que "la violència masculista continua colpejant les nostres consciències i requereix l'esforç dels serveis públics".

Aquest nou servei disposa d'un espai de més de 100 metres

quadrats, des del qual les víctimes poden interposar denúncies, ser ateses per juristes especialitzats o rebre atenció psicològica. L'objectiu, segons Collboni, no "és la denúncia", sinó fer "un tractament integral d'acolliment en un espai amable per la dona i pels fills que estan a càrrec seu". "Volem que la víctima sàpiga quins recursos té per defensar els seus drets", va afegir l'alcalde.

FORMACIÓ ESPECÍFICA

Els agents que treballen al SAV han rebut una formació específica en violència masculista per atendre les víctimes d'una manera més sensible i eficient. A més, es tracta d'un servei voluntari, en el qual els agents s'han format pel "compromís" en la violència masculista.

Jaume Collboni, durant la inauguració. Foto: Maria Pratdesaba/ACN

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

fnac
SEPHORA
New Store Concept
URBAN OUTFITTERS
Havaianas
Amorino
LACOSTE
SIDESTEP

KAVANNA
SWEET
STARBUCKE
LEASOROP
Hi Cream
JIMMY LION
PULGRIE

El Barça i el Liceu promouran l'òpera entre els joves

CULTURA ▶ Aquest estiu el FC Barcelona i la Fundació del Gran Teatre del Liceu han signat un acord de col·laboració per a les pròximes tres temporades, que ha de servir per impulsar les activitats vinculades a l'òpera dins del marc del projecte educatiu LiceuAprèn, i de la seva programació artística El Petit Liceu. L'aliança ha nascut del propòsit comú de les dues entitats d'unir esport i cultura.

L'acord es va oficialitzar amb una trobada al despatx del president del FC Barcelona, que va comptar amb la presència de Joan Laporta, i també d'Elena Fort, vicepresidenta del club; de Salvador Alemany, president del Liceu, i de Valentí Oviedo, director general del Liceu. Després de la signatura, Laporta va fer entrega de la samarreta oficial de la temporada 2023/24 al seu homòleg al Liceu.

DIFUSIÓ DE L'ÒPERA

En virtut de l'acord el Barça i el Liceu fomentaran iniciatives que impulsaran el coneixement de l'òpera, relacionades, també, amb espectacles com *La cuina de Rossini* i *El monstre al laberint*. Uns dels principals beneficiaris seran els residents de la

Joan Laporta i Salvador Alemany van segellar l'acord. Foto: FC Barcelona

Masia, que podran gaudir del projecte educatiu LiceuAprèn, i altres activitats vinculades a l'òpera que en divulguin els valors i ajudin els joves a entendre'n la complexitat.

LAPORTA I ALEMANY

Joan Laporta es va mostrar molt satisfet per l'acord de col·laboració, que "posa de manifest, una vegada més, l'aposta del club i el seu compromís amb la cultura i amb Barcelona, amb l'objectiu de fomentar i donar a conèixer aquesta espe-

cialitat artística entre els residents de la Masia i tota la resta d'esportistes".

Salvador Alemany va destacar que aquest és "un vincle entre dues maneres de tenir cura de la nostra joventut. D'una banda, la cultura física i també mental que el Barça cultiva a través de la pràctica de l'esport i, de l'altra, la cultura que el Liceu ensenya i promou mitjançant la música, l'òpera i la dansa, alimentant l'esperit i la sensibilitat dels qui, de ben joves, aprenen a gaudir del món de les arts".

Homenatge als morts en l'atemptat a la Rambla

RECORD ▶ El passat 17 d'agost es complien sis anys dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Com ja s'ha fet durant tot aquest temps, la Rambla va acollir el mateix dia l'acte d'homenatge als que van perdre la vida i als que van sobreviure a l'atemptat. Hi van assistir víctimes, familiars i representants de les institucions, com el president de la Generalitat, Pere Aragonès, o l'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni, entre altres. També hi va ser present l'associació Amics de La Rambla.

UN ACTE SOBRI

Com ja és habitual la sobrietat va marcar l'homenatge, que es va fer al pla de l'Os, on hi ha el memorial commemoratiu i el mosaic de Joan Miró. Un acte sen-

zill, de quinze minuts de durada i sense discursos, per donar tot el protagonisme a les víctimes.

Mentre la violoncel·lista Sandrine Robilliard interpretava *El cant dels ocells*, les víctimes i familiars van fer ofrenes florals de clavells blancs, que es van situar en quatre jardineres ubicades estratègicament a la Rambla, al costat del memorial. Els representants institucionals també van dipositar-hi flors.

A continuació, una víctima dels atemptats va prendre la paraula i va anunciar sis minuts més de silenci, un per cada any que ha passat des del dia dels fets, l'agost de l'any 2017. Passat aquest temps, l'acte va finalitzar amb aplaudiments molt sentits per part de tots els assistents a l'homenatge.

Una imatge de l'homenatge al Pla de l'Os. Foto: Amics de la Rambla

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

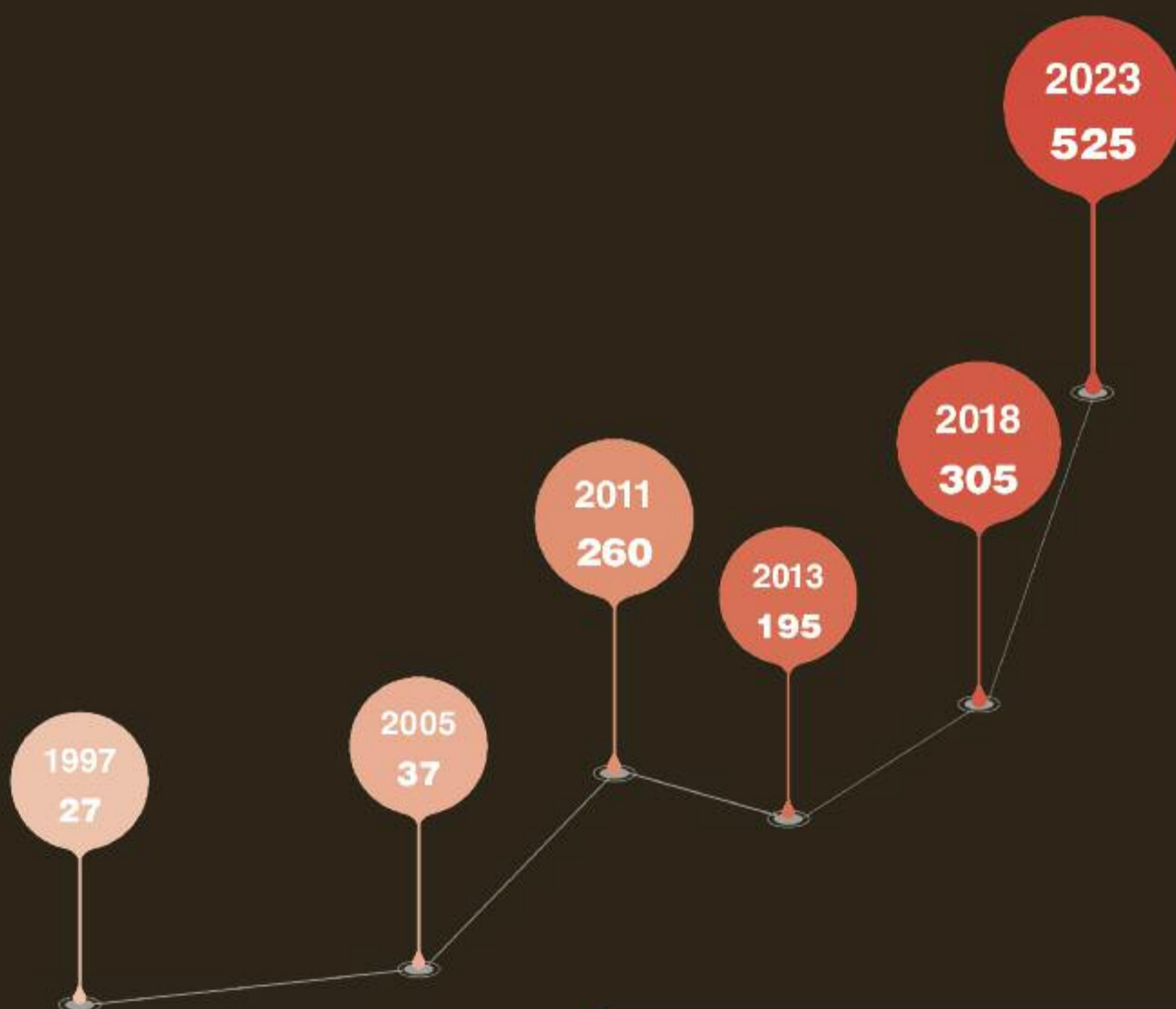
línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

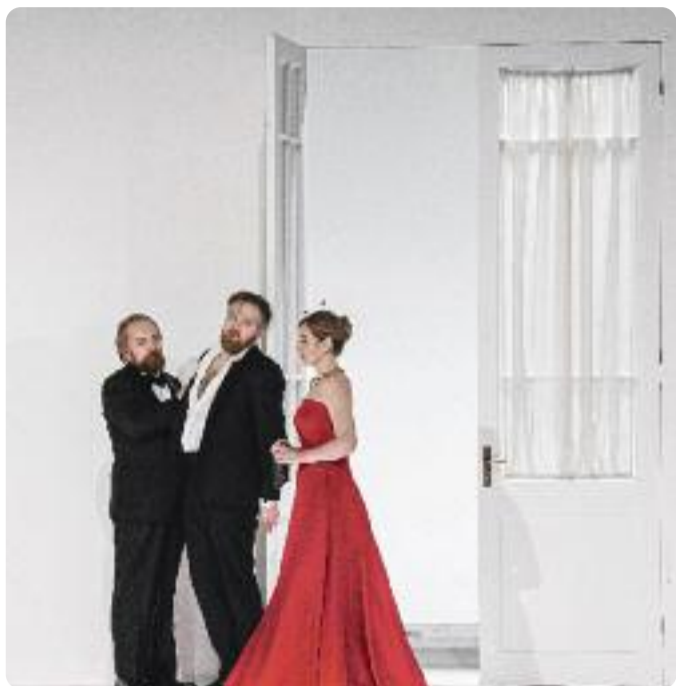

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

Agenda

Esports | La Cursa dels Bombers

El 22 d'octubre arriba la 24a Vueling Cursa Bombers de Barcelona, la mítica prova esportiva que enguany començarà i acabarà a l'avinguda Marquès d'Argentera.

L'obra mestra de Txaikovski inaugura la temporada d'Òpera

 Gran Teatre del Liceu

 Del 27 de setembre al 9 d'octubre

Inspirat en la novel·la de Puixkin, Txaikovski va concebre *Eugene Onegin* com una òpera de cambra, una unió d'escenes líriques en què va tractar temes com la solitud, els desitjos incomplets i les oportunitats perdudes. Aquesta producció de Christof Loy recull l'esperit original de l'obra i la presenta en un format íntim i minimalista. El director reflexiona sobre el pas del temps en un espai mínim, on afloren els sentiments més profunds.

Josep Pons dirigità l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu fent brillar una partitura romàntica de gran potència emocional. L'acompanyarà un elenc excepcional format per Svetlana Aksenova i Kristina Mkhitarjan en el rol de Tatiana, i Audun Iversen i Iurii Samoilov encarnant el personatge d'Eugene Onegin. El 9 d'octubre hi haurà una funció exclusiva per a la comunitat Under35.

La Rambla, 51-59

Bailándote

 Sala Tarantos

 Fins al 24 de setembre

El flamenc, el ball, la guitarra i el cant, expressen un torrent d'emocions. Amb cada taloneig i moviment, el pes de la dansa expressa dolor i alegria. Així és aquest espectacle de les bailaores Azahara Cantero i Erica Ponce, acompanyades del *cantaor* Juan Manzano i el guitarrista Adán Pérez.

Plaça Reial, 17

Amor a mort

 Teatre El Maldà

 Fins al 24 de setembre

Un espectacle de cabaret ple d'humor, ironia i un dilema molt actual: Es pot creure encara en l'amor, avui en dia? El grup còmic The Feliuettes interpreten unes muses desesperades de la vida pel seu fracàs com a inspiradores de l'amor romàntic en els temps actuals. Per a elles tota la culpa és dels humans.

Pi, 5

Cristian Estrella

 Sidecar

 27/09/2023 - 20:00 h

El músic argentí Cristian Estrella presenta l'audiovisual *Dissolved dreams in a cougar's sight*, acompanyat per artistes convidats. El disc, compost sota els efectes de la covid-19 porta com a lema les mateixes paraules d'Estrella: "Si he de morir aquesta nit, almenys espero haver publicat un àlbum així".

Plaça Reial, 7

El barret d'en Gafarró

 Bibl. Francesca Bonnemaison

 28/09/2023 - 17:30 h

Els infants de més de quatre anys tenen una cita a la biblioteca per sentir i viure l'espectacle *En Gafarró estrena barret*, a càrrec de Blai Senabre. Una història sobre un poble molt tranquil fins que el senyor Tramuntana surt al carrer convençut que no es trobarà amb ningú que el molesti mentre passeja.

Sant Pere Més Baix, 7

La dona fantasma

 Teatre Romea

 A partir del 29 de setembre

Una comèdia delirant i excessiva, una sàtira immoral sobre la moral, una revisió sobre la funció de la ficció, un retorn a la infància, al primer amor, al moment en què tot era possible, com en el teatre. Tot això és *La dona fantasma*, una obra de Mariano Tenconi, dirigida per Sergi Belbel i interpretada per les T de Teatre.

Hospital, 51

Pastora Soler

 Gran Teatre del Liceu

 28/09/2023 - 22:00 h

Pastora Soler torna a Barcelona i a l'escenari del Liceu on interpretarà deu temes simfònics amb el millor del seu repertori i quatre temes més juntament amb Lucas Sugo, amb la direcció musical del mestre Edgar Ferrer. Una bona oportunitat per sentir en directe una artista que guanya amb els anys.

La Rambla, 51-59

Els castellers fan anys

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 30/09/2023 - 19:30 h

Els Castellers de Vilafranca i els Comediants presenten la gala del 75è aniversari de la colla, que vol ser un viatge a través de la història de la colla i dels castells a la capital de l'Alt Penedès. A més, serà la primera vegada a la història que el Gran Teatre del Liceu és escenari de castells.

La Rambla, 51-59

Macedònia de poemes

📍 Biblioteca Gòtic - Andreu Nin

🕒 4/10/2023 - 17:30 h

Una sessió de cançons i rodolins perquè els infants de més de quatre anys aprenguin a recitar, cantar i ballar. Aquest taller de Sílvia Molins està pensat precisament perquè els nens i nenes gaudeixin de la poesia en totes les seves possibilitats: dites, refranys, poemes il·lustrats, endevinalles...

La Rambla, 30-32

Festival de Cinema Jueu

📍 Filmoteca de Catalunya

🕒 A partir del 4 d'octubre

En el marc de la Jornada Europea de la Cultura Jueva 2023, que té Barcelona i Ciutat Vella com una de les seves seus, la Filmoteca acull fins al 19 d'octubre una selecció d'obres cinematogràfiques de referència, provinents de la indústria independent, que no solen arribar a les pantalles comercials.

Plaça Salvador Seguí, 1 - 9

El somni de Jordi Savall

📍 Gran Teatre del Liceu

🕒 06/10/2023 - 19:30 h

El Somni d'una nit d'estiu, compost quan Felix Mendelssohn era amb prou feines un adolescent, és un conte de fades d'una enorme bellesa poètica. Una partitura genial a les mans d'un tità com Jordi Savall, que continua ampliant els seus repertoris i que dirigirà la posada en escena acompanyat per un gran elenc d'artistes.

La Rambla, 51-59

Cinefòrum marítim

📍 Museu Marítim

🕒 07/10/2023 - Tarda

Projecció del documental *Océano*, sorgit d'un projecte que vol abordar la crisi ambiental a partir de les històries de les persones que en viuen directament els efectes. Conta la història de gent comuna que està vivint en la seva pròpia pell els efectes del clima a Colòmbia, Tunísia, Panamà o Catalunya.

Avinguda de les Drassanes, 1

Queenmanía

📍 Teatre Poliorama

🕒 22/10/2023 - 12:00 h

Queen és una de les bandes més importants de la història del rock, i ha tornat a l'actualitat desfermant-se una autèntica *Queenmanía*. Aquest és precisament el nom escollit per Rock en Família per a presentar un espectacle familiar amb el qual reviu la màgia del grup de Freddie Mercury.

La Rambla, 115

Torna al teatre el muntatge de 'Romeu i Julieta' de La Brutal

📍 Teatre Poliorama

🕒 Del 2 al 30 d'octubre

Torna l'èxit de La Brutal al Poliorama, tercera temporada a Barcelona de *Romeu i Julieta*, el clàssic revisitat d'un autèntic tòtem, William Shakespeare. Però aquest Romeu i aquesta Julieta són una mica diferents, perquè han passat pel filtre de La Brutal, que continua actualitzant els clàssics més clàssics del teatre.

Aquesta és una versió contemporània i poc romàntica del text de Shakespeare on els enamorats seran dos joves que posaran les seves vides en perill, i que convertiran el seu amor en un crit desesperat per deixar en evidència l'absurditat de l'odi que enfronta a les seves famílies.

A La Brutal volen fugir del fet anecdòtic i capriciós que té l'amor romàntic i fer-los més conscients i actius en la recerca d'un nou paradigma. I tot explicat amb la bellesa de la paraula de Shakespeare, més viva que mai, que emocionará els espectadors i els portará a reviu la història d'amor més famosa de tots els temps, ara amb l'especial enfocament que La Brutal dona als seus espectacles

En aquesta versió David Selvas dirigeix a Emma Arquillué, Nil Cardoner, Guillem Balart, Anna Barrachina, Albert Baró, Pau Escobar, Adrian Grösser, Xavi Ricart i Andrew Tarbet.

La Rambla, 115

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

L'ansietat col·lapsa les Urgències

Foto: Freepik

📍 SALUT EMOCIONAL

Un clàssic de la salut pública és que el servei d'Urgències està contínuament col·lapsat. I gairebé sempre és per culpa de pacients que no haurien de ser allà, segons expliquen els metges. Ara, un estudi liderat per l'Hospital Universitari de Bellvitge i l'IDIBELL ha examinat acuradament aquest fenomen i ha determinat que el benestar emocional i social està directament relacionat amb els casos de pacients que van a Urgències i hi tornen al cap de trenta dies. La conclusió és que factors com l'analfabetisme, l'ansietat o la manca de cuidadors multipliquen les visites a Urgències i contribueixen indirectament a col·lapsar-les. La recerca s'ha basat en les dades recollides de més de quinze mil pacients atesos a l'Hospital de Bellvitge.

Altres factors associats a una freqüència més alta a les reconultes al servei d'Urgències després d'una alta hospitalària són la incontinença, la inestabilitat hemodinàmica, el risc d'hemorràgia, l'edat avançada, la por incontrolada o el deteriorament de funcions cognitives. Una atenció personalitzada d'aquests casos es podria traduir en una reducció de les visites a Urgències, segons expressen els investigadors.

Les claus

BENESTAR

El benestar emocional està directament relacionat amb els casos de pacients que repeteixen visites a Urgències

ANSIETAT

La falta de coneixements, l'ansietat o la manca de cuidadors són els responsables de moltes visites recurrents

RECONSULTES

La incontinença, el risc d'hemorràgia o l'edat avançada són altres factors que també generen moltes reconultes

SATURACIÓ

Identificar els pacients més habituals permetria oferir-los un servei més acurat i descongestionar els hospitals

Foto: Freepik

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Ψ

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (5€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Alt. client 900 104 971 donatius@cruzroja.es. Pol. Prot. dades:
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

**UNHCR
ACNUR**

La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

L'Andrii creix amb els obstacles

» L'ucraïnès, ara becat al CAR i que va despuntar al CN Granollers, va arribar el 2022 fugint de la guerra
 » "Les dificultats m'impulsen a millorar; si ho tinc més complicat, guanyo en seguretat", diu el gimnasta

Toni Delgado
BARCELONA

"Avui dia, amb tantes distraccions i estímuls a fora, és complicat trobar algú tan jove que sàpiga què vol i com buscar-ho. El cas de l'Andrii és excepcional: va arribar a Catalunya el maig del 2022 sense saber català ni castellà, i sense amistats, i ara parla i entén aquests idiomes i ha format una família al club", descriu, orgullosa, Elisabet Valle (Rubi, 1978), cap de la secció de gimnàstica artística del CN Granollers.

Andrii Yavorskyi (Zaporiyia, Ucraïna, 2011) viu a més de 3.500 kilòmetres de la seva ciutat, que vol recordar amb molts espais per jugar. "La guerra em fa molta por i molta ràbia, per tots els infants i les famílies ucraïneses que han mort i moriran. No crec que aquest malson s'acabi aviat... Parlar amb el pare, l'Andrii, i la meua germana, l'Olga, que són allà, em fa sentir a prop d'ells. És un dels moments més especials de la setmana", confessa, emocionat.

El petit ucraïnès és un enamorat dels reptes que li planteja la gimnàstica artística, que li sembla un esport "molt divertit i ple de detalls per millorar". Inquiet i lluitador, sempre està de bon humor i s'entrena molt dur per créixer i superar algun dia el seu gran referent i compatriota, Oleg Verniyayev.

És un camaleó que sap adaptar-se a les circumstàncies. Quan va arribar al CN Granollers, l'Andrii se centrava en els entrenaments i a repetir els exercicis. "Va

canviar molt i va començar a riure i xerrar sense perdre la concentració. Es va adonar que a la vida hi ha més coses que la gimnàstica artística, un dels esports capdavanters al seu país i on hi ha molta més competència", continua Valle.

L'Andrii porta l'esport a la sang, perquè la seva germana Olga és ara entrenadora de gimnàstica artística d'infants de 4 i 5 anys a Ucraïna, i Tatiana, la seva mare i amb qui fins fa poc vivia a Mollet, va fer *pole dance* durant uns 10 anys. És un company generós que cuida i es preocupa per la resta, comparteix les seves experiències i necessita ser transparent i agraït. "Fins a conèixer Limin Jia, les paral·leles em feien molta por i em semblaven complicadíssimes. Ell, però, em va transmetre confiança i va saber com motivar-me i donar-me temps perquè n'apregués. Si no em sortia alguna cosa, potser em deia que fes una mica de llit elàstic o un altre aparell", recorda l'Andrii, que estava acostumat a una altra disciplina, la ucraïnesa, amb més crits.

TRANSFORMAR LA POR

"Transforma la por que pugui tenir en combustible, energia i explosivitat per executar els elements de la millor manera possible", el retrata Francesc Pérez (Barcelona, 1994), que el va dirigir al CN Granollers. Recorda que el primer cop que va veure en acció l'Andrii va ser, precisament, fent paral·leles: "Em va impressionar el seu nivell d'execució. Té una actitud excel·lent que el va fer integrar

Andrii Yavorskyi després de guanyar una medalla. Foto: Francesc Pérez

molt de pressa al grup i unes aptituds que li donen moltes possibilitats d'arribar molt lluny".

El jove gimnasta quasi mai està nerviós abans d'una competició i tampoc va perdre els nervis quan, pocs dies després d'arribar a l'entitat granollerina, li van comentar que aviat celebrarien el festival de gimnàstica. "Veia que era un esdeveniment important amb molt de públic i que estava a les meves mans preparar-me bé els exercicis, i és el que vaig fer", reconeix, tranquil.

Es posa al llit amb la consciència tranquil·la i somia amb exercicis perfectes. Potser no té malsons amb la gimnàstica perquè relativitza el seu creixement i el fet d'haver començat des de zero a Granollers, i se centra en el llarg camí que li queda per re-

córrer, com millorar el seu anglès parlat i escrit i continuar polint el català: "M'he de llençar a parlar-lo més i millor".

"Si altres gimnastes fan aquell exercici, tu també pots fer-lo. Cal allunyar-se de la por i millorar constantment. Intento fixar-me en cada detall, preguntar com puc créixer més o el que no entenc i escoltar sempre", enraona l'Andrii, que després dels seus grans progressos al conjunt granollerí, on va arribar a través de la Federació Catalana de Gimnàstica, s'ha guanyat una altra beca, ara al CAR de Sant Cugat.

"Segur que aprofitarà com ningú l'oportunitat de formar-se allà", té clar Pérez. Al Centre d'Alt Rendiment Esportiu, l'ucraïnès estudia primer d'ESO i s'entrena matí i tarda de dilluns

a divendres, dissabte a la tarda i diumenge descansa. "Al CAR em donen eines i recursos per poder arribar a ser un bon gimnasta", celebra l'Andrii, a qui el seu entrenador, Miguel Rubio, li recorda a Limin Jia "perquè també t'explica les coses amb pausa i tranquil·litat i d'una manera molt entenedora". "En Francisc i l'Eli també em van ensenyar molt. Són exigents. Bé, ella era més dura", confessa, divertit.

"Durant un any el va entrenar Limin Jia, que és qui va fer créixer i millorar l'Andrii, i li va ensenyar els exercicis amb què l'Eli i jo vam treballar en el tram final de la temporada passada per corregir les seves errades d'execució. Miguel Rubio, amb qui continua ara al CAR, també ha fet una gran feina", matisa Pérez.

La seva polivalència fa que l'Andrii tingui moltes portes obertes per al futur i que en el present sigui un gran aspirant al podi. En categoria via olímpica 3 va ser el millor al campionat de Catalunya de Vilanova i la Geltrú, i quart al d'Espanya, a Pamplona, i ara competeix en via olímpica 4. És un gimnasta molt regular en els sis aparells (exercici de terra, salt de poltre, cavall amb arcs, anelles, paral·leles i barra fixa), i especialment bo en anelles i paral·leles. També li encanta el terra, que potser acabarà sent la seva especialitat quan faci l'estirada.

"Els obstacles m'impulsen a millorar. Si ho tinc més complicat, guanyo en seguretat. Mai tinc presses perquè sé que lluitar pels somnis és un llarg procés que vull gaudir al màxim", tanca l'Andrii.

Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Magòria, un record dels primers ferrocarrils

SANTS – MONTJUÏC/ El caràcter i la història dels barris resideix, en bona part, en els edificis icònics que han resistit el pas del temps i han esdevingut un petit tresor. És el cas de l'estació de Magòria, a la confluència de la Gran Via amb el carrer del Moianès, a la cruïlla on conflueixen la Bordeta, Hostafrancs i la Font de la Guatlla, un record de l'època en què els Ferrocarrils Catalans passaven per la zona, abans que se soterrés la línia i es desviés cap a plaça Espanya. Es tracta d'un edifici de gran valor, dissenyat per l'arquitecte Josep Domènech i Estapà i construït entre 1911 i 1912, combinant diversos estils. Per unes coses i per unes altres, és un tresor de Sants-Montjuïc que actualment acull el Casal Cívic i Comunitari Barcelona-Magòria.

És un edifici difícil de classificar per l'estil eclèctic de l'arquitecte Domènech i Estapà

El projecte va néixer de la necessitat que hi havia a l'època de connectar més ràpidament les comarques amb la ciutat, i l'estació es va inaugurar el 29 de desembre del 1912 com a cap de línia entre Barcelona i l'Anoia, prenent el nom de la riera de Magòria, que moria en aquest indret.

L'edifici es va encarregar a Josep Domè-

Foto: Ajuntament

nech i Estapà, arquitecte tarragoní catedràtic de Geodèsia i de Geometria Descriptiva a la Universitat de Barcelona, un professional que va conrear un estil propi partint d'estils arquitectònics clàssics i allunyant-se dels corrents de moda del seu temps, com ara el modernisme.

EL MAÓ, UN TRET DISTINTIU

A la Bordeta, l'arquitecte va dissenyar un edifici difícil de classificar, però amb trets

molt característics de l'època. Les façanes central i lateral són de pedra, decorades amb relleus. Les cobertes inclinades són de teula àrab. La façana està resolta amb una combinació de maçoneria i carreus irregulars, i la torre està revestida amb estuc.

El conjunt està coronat per una torre-rellotge que ressalta la verticalitat de l'edifici i que destaca, no només per l'alçària, sinó per l'ús de maons, cosa que li dona un aspecte

molt atractiu. De fet, el maó és un dels recursos més destacats de l'estació de Magòria i també és present a les obertures de les dues façanes, a les finestres i a les portes. També és molt remarcable la decoració de ceràmica vidriada en forma de trencadís en diferents punts. A dins, l'edifici conserva les antigues dependències, i aquest és un altre bon motiu per visitar-lo i aprendre una mica més sobre la història dels ferrocarrils a Barcelona.

Una masia de l'any 1652 que ara acull les entitats del Guinardó

HORTA – GUINARDÓ/ No totes les associacions de Barcelona tenen la sort de tenir una casa amb tanta història com les del Guinardó. El Casal d'Entitats Mas Guinardó està ubicat, des del seu naixement, l'any 2011, en una masia que té més de sis-cents anys i que evoca el passat agrícola del barri i l'arquitectura tan característica d'aquestes construccions catalanes.

El mas data de l'any 1652 i va ser l'escenari de la rendició de Barcelona en el marc de la guerra dels Segadors. Durant el setge del 1714, arran de la guerra de Successió, l'alt comandament de les tropes borbòniques també va allotjar-s'hi. Fins i tot diu la llegenda que hi va viure el bandoler Perot Rocaguinarda. L'any 1906 s'hi va establir l'Associació de Propietaris i Veïns del Guinardó.

Entre les quaranta entitats adscrites al casal, n'hi ha de solidàries, de culturals, de folklòriques, de dones, d'esports, de gent gran, de salut, de persones amb diversitat funcional, etc. Actualment, a més, la masia també funciona com a casal de barri del Guinardó amb activitats obertes al veïnat, a més d'acollir entitats.

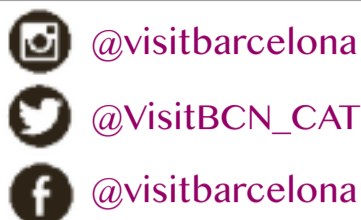
Foto: Aj.

L'ermita de la Salut, una promesa complerta

GRÀCIA/ L'ermita de la Mare de Déu de la Salut és un patrimoni històric i artístic que recorda els orígens del barri de la Salut i una època en què les promeses religioses eren molt importants per a la societat i per a l'urbanisme. Va ser Antoni Maria Morera qui va construir l'ermita l'any 1864 en agraïment a la Mare de Déu per haver superat una greu malaltia. Gràcies, doncs, al seu compromís tenim avui un patrimoni que des de llavors ha anat canviant de propietari i que acull celebracions religioses i activitats culturals.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El millor homenatge per a un andreuenc com Ignasi Iglésias

Foto: Ajuntament

SANT ANDREU/ Ignasi Iglésias és una figura cabdal del teatre català de finals del segle XIX i principis del XX. Nascut a Sant Andreu, aquest poeta i dramaturg va conrear un teatre rebel i molt compromès socialment, i després va tenir molt èxit en el camp de la comèdia noucentista, tot i que mai no va deixar de preocupar-se pels maldecaps que patien els seus contemporanis. Avui, la casa on va néixer, ubicada al carrer que porta el seu nom, és un petit homenatge al seu esperit crític i a la seva conscienciació, perquè acull el Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, dedicat a la investigació i a la difusió de la història i el patrimoni dels seus veïns del barri i de la ciutat.

Cap a l'any 1982, un grup d'andreuencs interessats en la història i en la difusió van promoure la creació d'aquest espai, que va

néixer amb el nom d'Arxiu Històric de Sant Andreu de Palomar i després es va transformar en l'actual Centre d'Estudis Ignasi Iglésias. L'objectiu principal de l'entitat és la investigació i la divulgació de l'antic poble de Sant Andreu. Tot i això, molts dels treballs que duen a terme els investigadors no només se centren en el coneixement de l'antiga vila, sinó en el conjunt del pla de Barcelona com un amfiteatre format pels pobles que van envoltar la ciutat i que des del 1897 van ser annexionats.

UN CENTRE DE RECERCA MOLT ACTIU

A banda de ser un arxiu de referència, el centre col·labora activament en la dinamització de la vida associativa andreuenc i assessora tothom qui cerqui coneixement sobre la his-

tòria de Sant Andreu. Precisament amb l'objectiu de divulgar coneixements i fer-los arribar al màxim de gent possible, organitza regularment activitats populars diverses, com ara la publicació de la revista *Finestrelles*.

També programa conferències, cursos d'història i d'humanitats, itineraris guiats per historiadors del centre o exposicions, entre les quals destaquen les dedicades a la nevada del 1962, a la festa major de la població, a la guerra de Successió espanyola arran del 300 aniversari del setge de Barcelona del 1714 i a la figura de l'historiador i capellà Joan Clapés en els 75 anys de la seva mort. L'entitat també és capdavantera de l'homenatge a Ignasi Iglésias, efemèride que es porta a terme al voltant de la commemoració de la seva mort, cada 9 d'octubre.

Eixample

Escola i planter de joves músics

Qualsevol estudiant té com a referència el Conservatori de Música de Barcelona, al carrer Bruc, 110. Aquesta institució té una llarga trajectòria dedicada a la docència de la música i, de fet, va néixer per nodrir la Banda Municipal de Barcelona. L'any 1928 es va instal·lar a la seu actual, en un dels xamfrans que hi ha entre els carrers del Bruc i de València, en un edifici signat per l'arquitecte municipal Antoni de Falguera.

ENSENYAMENT PÚBLIC

Seguint el model d'altres ciutats europees, l'Ajuntament de Barcelona va impulsar, a principis del segle XX, l'Escola Municipal de Música amb l'objectiu de garantir un ensenyament públic i rigorós dels estudis musicals. Al mateix temps va néixer l'orquestra municipal, que s'alimentava dels alumnes més destacats. Posteriorment, el centre va traslladar-se a un edifici més solemne, amb dues torres a la façana principal que conjuguen els estils modernista i noucentista i un estil on s'aprecien influències de l'arquitecte Puig i Cadafalch.

L'any 1944, un decret del govern espanyol va convertir l'Escola en Conservatori Superior i va esdevenir l'únic centre públic de Catalunya on s'impartien estudis d'aquest nivell. L'any 2000 va passar a impartir estudis de grau mitjà i des de l'any 2004 és el Conservatori Municipal de Música de Barcelona.

Una casa molt mediterrània on va debutar Montserrat Caballé

Foto: Ajuntament

LES CORTS/ No és fàcil trobar, a Barcelona, una casa típica de la Costa Brava. Però n'hi ha, com a mínim, una. És la Casa Bertomeu, ubicada al carrer de la Rábida, 5, al districte de les Corts. La raó per la qual ens evoca una casa de la costa és que pertany al vessant mediterrani del noucentisme, caracteritzat per les baranes de balustres, el porxo obert damunt del terrat, la terracota o l'estucat blanc i nu de les façanes. Un estil molt popular a la Costa Brava.

Especialment destacable és el seu jardí, disposat en diferents nivells, que és d'una delicadesa extraordinària. Se'l coneix amb el sobrenom de Jardí dels Tarongers i en un dels extrems superiors hi ha un estilitzat temple sostingut sobre sis columnes. A l'interior, els ornaments de temàtica musical són a tot

arreu i, molt especialment, a la sala de concerts, decorada amb tapissos al·legòrics del mestre muralista Antoni Vila i Arrufat.

Es desconeix el nom de l'arquitecte que va dissenyar la casa, però sí que sabem que va ser el domicili de l'industrial i mecenes Josep Bartomeu i Granell, que als anys cinquanta va convertir la finca en el centre d'una intensa activitat artística, especialment musical. L'espai acollia vetllades sonades amb artistes com Montserrat Caballé, que es va donar a conèixer al gran públic a través de Casa Bartomeu.

Per desig del seu propietari, la casa es destina encara a finalitats relacionades amb la divulgació de la cultura i del patrimoni musical català. Actualment, és la seu del Consell Català de la Música.

Les parelles lingüístiques reuneixen persones que parlen català fluid amb d'altres que volen millorar-lo. Foto: CPNL de l'Hospitalet

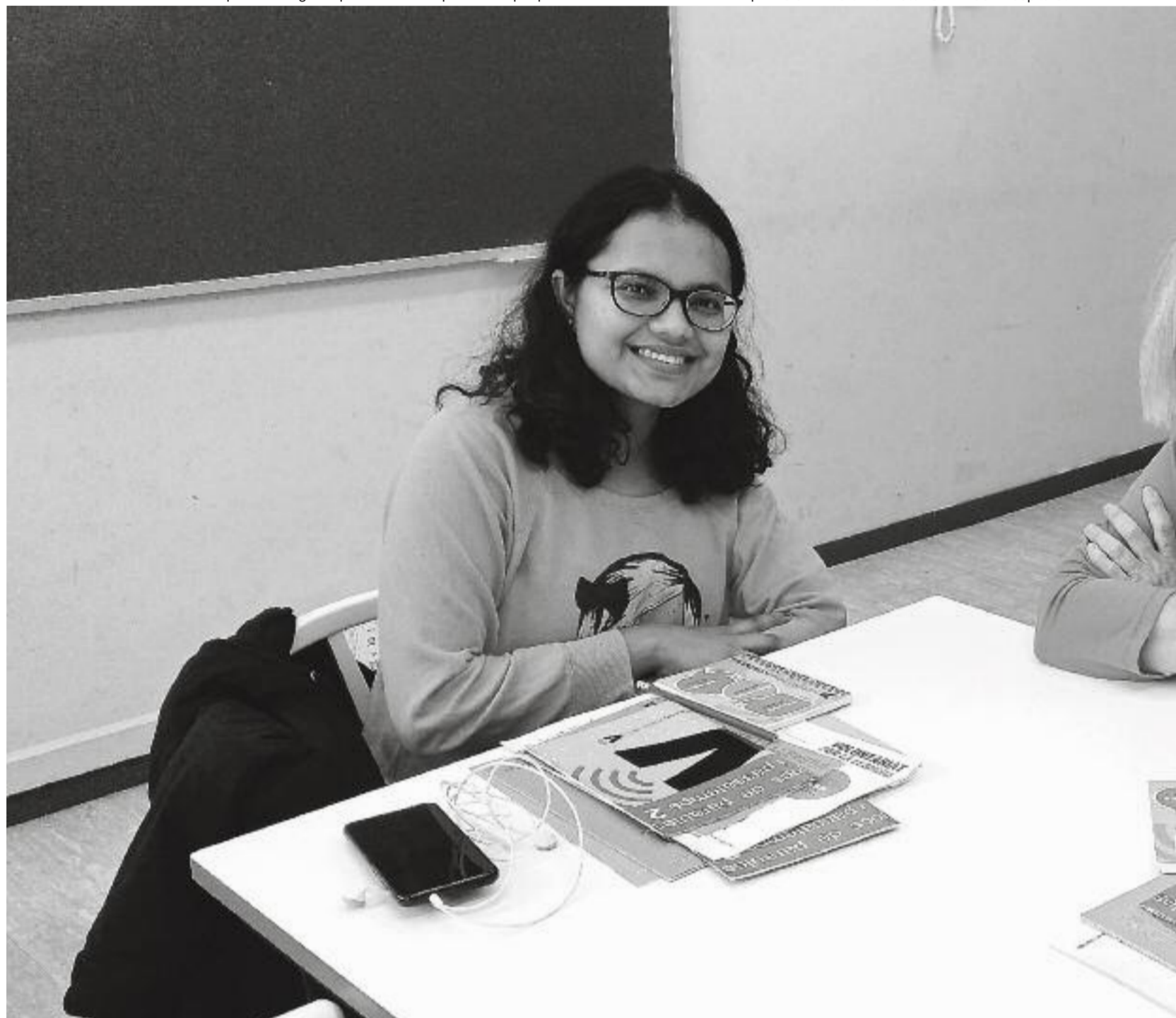
De motius per lamentar-se quan parlem de la nostra llengua n'hi ha a cabassos. La justícia obliga alguns centres educatius a impartir el 25% de les classes a Catalunya en castellà. Al País Valencià, el PP i Vox prohibeixen revistes i concerts que es fan en l'idioma d'Ovidi Montllor. Google discrimina el català. La meitat dels joves de Barcelona no utilitzen la llengua i en alguns districtes com Nou Barris aquesta xifra baixa fins al 5%. A la regió metropolitana hi ha zones on quasi un de cada quatre ciutadans no sap parlar català i un de cada quatre no sap llegir-lo. En indrets com l'Hospitalet, només el 12% de la població té el català com a llengua d'ús habitual. Al Baix Llobregat Sud i al Barcelonès Nord és el 15%. La cosa millora tímidament al Baix Llobregat Nord (27%) i a Barcelona (29%), i ho fa amb claredat al Maresme (44%) i al Vallès Oriental (37%). En cap cas, però, s'arriba a les xifres de les Terres de l'Ebre (72%).

Així podríem seguir fins a l'infinit. Fins a la lamentació paralitzant. El català no passa pel seu millor moment, és obvi. Malgrat això, hi ha moltes iniciatives que miren de millorar la salut de la llengua. Hi ha qui no es rendeix.

APRENDRE CATALÀ

Tot comença a l'educació. Des del final de la dictadura, gran part dels esforços per recuperar l'ús de la llengua –amb el permís de la ràdio i la televisió pública catalana– es van centrar en la immersió lingüística a l'escola pública i en els cursos de català per a adults. Les primeres experiències de centres educatius en els quals s'ensenyaven totes les matèries en català van néixer a Santa Coloma de Gramenet l'any 1983. Pel que fa als cursos, van estendre's gràcies al Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL), que es va crear l'any 1988. “Entre els anys 80 i els 2000 el català va tenir bona salut”, explica la directora del Centre de Normalització Lingüística L'Heura, Noemí Ubach.

Avui dia, s'ha de dir que a la metròpoli el grau de coneixement del català és elevat. “La gran majoria de la població té capacitat d'entendre'l”, explica el membre de l'executiva de Plataforma per la Llengua Eloi Planas. “Tothom que ha passat pel sistema educatiu més o menys l'entén”, afegeix. Amb tot, a partir del canvi de mil·lenni, la població nascuda fora de l'estat espanyol va augmentar de forma exponencial a la metròpoli, i això està fent trontollar la salut de la llengua. Un dels grans reptes per al català, doncs, és que aquesta bossa de ciutadans, que a tota Catalunya ascendeix a 1,2 milions d'habitants, aprengui l'idioma. Des del CPNL ofereixen cursos per a aquestes persones que tenen molt èxit. “Hem notat que la demanda no ha parat de créixer, i si l'any 2019 teníem 2.000 alum-

Els amics del català a la metròpoli

Quan parlem de la salut del català, sovint ho fem des del lament. Aquesta actitud porta a la paràlisi. Per aquest motiu, des del diari *Línia* hem volgut resseguir algunes de les moltes iniciatives que estan treballant per enfortir la llengua al territori metropolità en un moment que els atacs contra el català són freqüents.

nes, aquest any n'hem sumat 2.200”, afirma Ubach referint-se exclusivament a Santa Coloma. En gran part, això té a veure amb el fet que per obtenir el certificat d'arrelament cal fer un curs de català de 40 hores.

Tanmateix, segons reconeix Planas, la població estrangera no sempre ho té fàcil per aprendre la llengua. “Són persones que pateixen econòmicament, que tenen feines molt precàries, horaris dolents i que entren i surten de Ca-

talunya”, diu. No és que no vulguin aprendre el català, sinó que moltes vegades no poden”, lamenta. Així, a ulls del membre de Plataforma per la Llengua, si aquesta població pogués tenir “un futur i una vida digna” aprendria l'idioma. Potser el català ha perdut una de les seves virtuts dels anys 80: ja no es veu com una eina de l'ascensor social.

Sigui com sigui, els cursos de català per a adults són primordials. Un estudi fet pels investi-

gadors de la UB Antonio Di Paolo i Bernat Mallén determina que on hi ha cursos de català l'ús de la llengua millora. Dit d'una altra manera, el coneixement del català és més gran a les zones que tenen un curs.

VIURE EN CATALÀ

“Conèixer una llengua no garanteix que la faràs servir, però per fer-la servir l'has de conèixer”, afirma Planas. Aquest és, segurament, el problema més gran del català:

s'ensenya, tant a l'escola com als adults, però quan se supera el llindar de l'aula el seu ús baixa. Ho explica la coordinadora de dinamització i assessorament del CPNL de Barcelona, Txell Pujol, que assenyala que “el repte més gran és que la gent que aprèn català pugui tenir espais per poder-lo practicar i introduir-lo a la seva vida”.

Per solucionar aquesta mancança, ara fa vint anys va néixer el Voluntariat per la Llengua, impulsat pel consorci. Es tracta d'u-

Canviar de llengua

● És una qüestió que interpel·la qualsevol catalanoparlant. Quantes vegades canviem de llengua si ens parlem en castellà? Quantes vegades assumim el castellà de sortida pensant que una persona no ens entendrà? Quantes vegades, en veure algú nouvingut que té el xinès o l'urdú com a llengua materna, li parlem en castellà quan és probable que en tingui el mateix grau de comprensió que de català?

Hi ha ocasions en què el canvi és inevitable. Malgrat això, n'hi ha d'altres en què ho fem sense reflexionar. Repensar-ne els motius és l'objectiu

ho sé", reconeix. Per la seva banda, la Xènia assegura que ella parla en català sempre que no li diguin o noti que l'altra persona no l'entén. De la mateixa manera actua l'Elisabet, que treballa d'enginyera. "Mai canvio i parlo en català", explica. Així mateix, la Silvia, que és mestra, diu que fa tres mesos es va proposar parlar amb tothom en català. "Crec que parlar amb gent nouvinguda en castellà té un component racista", considera. La Gina i l'Ovidi, que són professors, asseguren que a les aules la majoria d'alumnes parlen en castellà, però que ells sem-

Quantes vegades, en veure algú nouvingut que té el xinès o l'urdú com a llengua materna, li parlem en castellà en lloc de fer-ho en català?

de les sessions de sensibilització lingüística que promou el Consorci per la Normalització Lingüística (CPNL), en què es qüestiona per què a la feina la llengua d'atenció al públic o al client sovint és el castellà. "És una tasca dura, i de vegades confronta les persones que hi participen, però els resultats, al final, són visibles", explica Txell Pujol, del consorci a Barcelona.

En aquest sentit, des del Línia hem volgut preguntar a una desena de persones que fan quan es troben en una situació similar. "Molts cops canvio perquè no vull problemes ni que em jutgin dient que soc intransigent", explica la Marta, que treballa d'infermera. "És totalment absurd, ja

pre ho fan en català perquè és la seva llengua materna.

En Miquel, que és informàtic, diu que a la seva feina normalment parla en anglès "i la gent que parla català ho fa en castellà". És molt diferent del que relata en Pau, que treballa d'educador. "Encara que hi ha força gent castellanoparlant, parlo català perquè sé que l'entenen perfectament", assegura. En altres casos, el canvi de llengua és més ràpid. És el cas de l'Albert, que és consultor, i canvia de llengua si li parlen en castellà. "Trobo una falta de respecte no fer-ho", considera. De la mateixa manera, la Bet, que és advocada, assegura que si li parlen en castellà respon en castellà.

na iniciativa en la qual es practica el català a través de la conversa. Es basa en les parelles lingüístiques formades per un voluntari, que parla català fluidament, i un aprenent, que en té coneixements bàsics. Si ens centrem en Santa Coloma, se'n comptabilitzen 250 anualment, i en el global del programa, des del 2003 s'han registrat més de 170.000 parelles lingüístiques.

No és l'única manera de potenciar el català als barris i als municipis. "En indrets com Ciutat Meridiana o la Mina hi ha moltes organitzacions socials i culturals, i treballem amb elles perquè visibilitzin el català", explica Planas. Aquesta mena d'organitzacions són fonamentals, perquè generen teixit social. "Les entitats funcionen com una xarxa de socialització del català... L'acollida lingüística ha de ser una tasca de tota la societat i no només de l'administració", remarca Ubach.

De la mateixa manera, hi ha espais com les sortides de les escoles o les activitats no formals que es fan dins de les aules que també són bons per fomentar el català. "Sobretot treballem amb les mares, que són les que porten els fills a l'escola, i aprofitem quan els nens surten per fer tallers d'ora-

litat amb elles", explica Planas. "Així poden entendre la documentació de l'escola o poden ajudar els seus fills amb els deures", afegeix. A més, la plataforma ofereix tallers de rap en català. "Rapers com Nel·lo C són un referent per als alumnes", diu Planas.

UN MÓN DIGITAL EN CATALÀ

Fins i tot amb iniciatives fortes com les citades, però, el català encara té mancances. Sovint es diu que la guerra de la llengua al món virtual és difícil de guanyar, però el cert és que hi ha molts creadors o artistes en català que triomfen. L'exemple recent més clar és el del grup The Tyets, que a Spotify té més d'un milió d'oients mensuals. No són els únics amb xifres impactants. Oques Grasses en té quasi 460.000, Txarango 394.000 i Julieta gairebé 210.000. Podrien semblar pocs oients, però cal tenir en compte que la comunitat catalanoparlant ascendeix als 10 milions de persones.

Tot això per no parlar de l'ecosistema de creadors de continguts que està naixent al territori. Albert Lloreta és l'impulsor de La Fera, un projecte que vol potenciar els creadors en català a plataformes com YouTube, TikTok o Twitch. L'optimisme amb què

"No és que les persones nouvingudes no vulguin aprendre la llengua catalana, sinó que moltes vegades no poden fer-ho per la seva precària situació econòmica"

"Els catalans hem consumit continguts en català des de sempre, i és impossible que ens hàgim tornat bojos i que ara no vulguem veure o escoltar productes en català"

veu el futur és contagiós. "No ens hem de llepar les ferides i ser pessimistes, perquè qui voldria participar d'una llengua que s'està morint?", es pregunta. Amb aquesta idea al cap va iniciar el seu projecte. "Vam veure que hi havia un boom de creadors, però no hi havia un boom paral·lel de públic ni una infraestructura que finançés els projectes", relata.

Encara més optimisme: "A diferència del català, el sector en castellà està extremadament saturat, i això obre un ventall enorme de possibilitats". Tanmateix, Lloreta reconeix que en català també hi ha certa "saturació d'amics que queden per xerrar i fan un pòdcast". No obstant això, confia que la dinàmica canviarà i que el públic acabarà anant als productes en la llengua pròpia. "Els catalans hem consumit continguts en català des de sempre, i és impossible que ens hàgim tornat bojos i que ara no vulguem veure o escoltar productes en català", afirma.

L'oferta de productes audiovisuals, que enumera el cofundador i exmembre de Canal Malaia Arnau Rius, dona la raó a Lloreta i al seu optimisme. "Nanos que abans triaven el castellà perquè no tenien referents ara trien la seva

llengua perquè veuen que hi ha un ecosistema amb gent com la Juliana, l'Aroca, la Laura Grau, la Cabrafotuda, l'Alberto Gadel, la Gal·la Castelltort, el Marc Lesan, la Noelia Karanezi, el Jan Raich, Can Putades...", diu.

Molts d'aquests creadors van sorgir dels projectes Canal Malaia o Creadors.tv fa pocs anys. Amb tot, l'impuls definitiu dels continguts en català el pot donar l'arrelament que està tenint TikTok. "Aquesta xarxa té un sistema algorítmic molt més visibilitzador de la diversitat cultural, perquè empra la lògica xinesa d'acontertar usuaris de qualsevol dialecte del xinès", explica Rius. L'algoritme ha canviat el joc i, segons ell, fins i tot la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals "s'ha vist forçada a posar-se les piles". Alhora, comencen a aparèixer patrocinis potents dins de l'escena, com per exemple Estrella Damm.

Tot això fa bona la sentència de Lloreta que qualsevol amic del català hauria de tatuar-se: "Tenim una cosa poderosa que no pot estar engabiada".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

UNA LLENGUA DE TOTS

1.300 cursos i més de 29.000 places per aprendre català

- » Els cursos es poden seguir en modalitat presencial o en línia
- » Els alumnes valoren molt positivament la utilitat dels continguts

Sobre una puntuació de 10, la valoració mitjana dels cursos és de 8,95. Foto: Generalitat

FORMACIÓ ▶ El Consorci per a la Normalització Lingüística ha posat aquest setembre a disposició dels alumnes 1.300 cursos i més de 29.000 places per aprendre o perfeccionar el català. Com sempre, l'oferta formativa comprèn tots els nivells de coneixement i contempla la possibilitat d'estudiar presencialment en algun dels 22 centres disponibles o bé en línia, per tal d'adaptar-se a les necessitats de l'alumnat interessat a millorar el seu nivell de català.

El Consorci és un ens del sector públic format per la Generalitat de Catalunya i 137 administracions públiques, entre les quals hi ha ajuntaments, consells comarcals i diputacions, que té l'objectiu de facilitar el coneixement i l'ús del català a la població adulta i la promoció territorial de la llengua. Tota la infor-

mació sobre els cursos i les activitats de l'entitat es poden consultar regularment a la pàgina web www.cpnl.cat.

BONES VALORACIONS

Els cursos de català estan molt ben valorats pels alumnes, com es fa evident en els resultats de les enquestes de satisfacció als estudiants. Al final de cada trimestre, tot l'alumnat té l'opció de respondre una enquesta de satisfacció, i el curs passat una mitjana de 12.000 persones cada trimestre van valorar els cursos amb una nota de 8,95 sobre 10. En concret, els resultats de les enquestes als alumnes del tercer trimestre van mostrar una valoració global mitjana dels cursos d'un 8,97 sobre 10, la mateixa que el segon trimestre i set centèsimes per sobre dels resultats del primer.

A més, els estudiants van valorar molt especialment l'acompanyament dels docents al llarg del curs, amb un 9,17, i l'aprenentatge obtingut en relació amb les seves expectatives inicials, amb un 8,97.

CURSOS ÚTILS

Un altre dels aspectes destacats pels estudiants és la utilitat dels cursos, és a dir, si els continguts els han ajudat a parlar més en català fora de l'aula, i en aquest cas la nota és d'un 8,52. També fan èmfasi en la pràctica de la llengua oral i l'escrita, amb un 8,8 i un 8,87, respectivament.

Finalment, l'alumnat valora molt positivament, amb un 8,93 de mitjana al llarg del curs, l'adequació de les modalitats de cursos que ofereix el Consorci, presencials i en línia, a la seva manera d'aprendre.

Noves mesures per ampliar la població lectora habitual

LECTURA ▶ El Pla Nacional del Llibre i la Lectura és una proposta del Govern per fomentar l'hàbit lector i contribuir a l'increment dels índexs de lectura, especialment en català. Per aconseguir-ho, s'han posat en marxa 73 noves mesures i un pressupost de 58 milions d'euros. Els objectius del Pla són que l'any 2030 el 76% de la població llegeixi llibres almenys una vegada al trimestre, en comparació amb el 2022, quan ho feia un 70,7%. També que el 65% ho faci almenys un cop a la setmana, un 60,35% el 2022, i que el 40% de la població ho faci en llengua catalana, un 34,5% el 2022.

Entre les diverses accions incloses al Pla figuren el foment dels plans locals i comarcals de lectura, el programa *Nascuts per llegir*, que implica pediatres, llevadores, biblioteques i entitats de promoció de la literatura infantil i juvenil, o el Pla de millora de les biblioteques escolars de Catalunya. També campanyes per recuperar la importància de la narració oral i la lectura en veu alta i per promoure el foment del llibre i la lectura a l'espai públic i als mitjans de comunicació.

El Pla preveu una forta inversió en continguts, amb mesures com el foment de la creació de la literatura infantil i juvenil en català al canal SX3 de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals o l'increment de la dotació de les beques per a la creació literària i els ajuts a editors per a la promoció del llibre en català i occità.

El desenvolupament de la Casa de les Lletres com a espai aglutinador de les entitats de la creació literària i de l'Observatori de la Cultura també han de contribuir a la causa.

Foto: Generalitat

Més recursos per fomentar la llengua catalana a les escoles

La consellera Anna Simó, en una imatge d'arxiu. Foto: ACN

EDUCACIÓ ▶ El 6 de setembre va començar el nou curs escolar, durant el qual la majoria dels centres ja disposaran de les noves eines que el Govern ha posat a disposició de les escoles i dels instituts amb l'objectiu de fomentar l'ús de la llengua catalana. Les més destacades són el Pla pilot de millora de les biblioteques escolars per fomentar l'hàbit lector i la lectura en català, que inclou cinquanta centres, així com un paquet de mesures per millorar la comprensió lectora i les matemàtiques, entre altres.

Però aquest setembre ha arrencat també la primera fase del Programa de residència inicial docent Sensei, pensat per acompanyar el professorat novell i ajudar-lo a aconseguir els seus objectius. Durant aquest curs i el vinent, 186 mestres es convertiran en mentors en els cinquanta-cinc centres educatius que estan participant en el projecte.

En paral·lel, un total de 800 centres es formaran en els tallers ULAE d'usos lingüístics en l'àmbit educatiu per millorar les seves competències.

Bonificacions a l'àmbit judicial per impulsar el català

JUSTÍCIA ▶ Des d'aquesta tardor, els advocats d'ofici que presentin els seus escrits en català disposaran d'una bonificació de 25 euros per escrit, cinc euros més del que podien cobrar fins ara. L'increment és una mesura aprovada pel Govern amb l'objectiu de fomentar el català entre els professionals que presten serveis de justícia gratuïta a Catalunya.

Aquesta iniciativa es va posar en marxa el 2017, d'acord amb el Consell dels Il·lustres Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, i des de llavors s'ha anat incrementant dels 14 euros fins al 25 actuals, un augment del 78,5%.

En la mateixa línia, el Govern ha renovat la subscripció del Conveni entre la Generalitat i el Consell General del Poder Judicial en matèria d'acreditació de coneixement i formació en llengua catalana per valorar el mèrit lingüístic als concursos de jutges i magistrats.

L'ús del català a les actuacions dels advocats i advocades del torn d'ofici i assistència al detingut va créixer un 43% l'any 2022. En xifres absolutes, representen 10.726 actuacions respecte a les 7.483 del 2021, any en què es va reprendre el Pla de foment de la llengua catalana a l'àmbit de la justícia.

Foto: Pexels

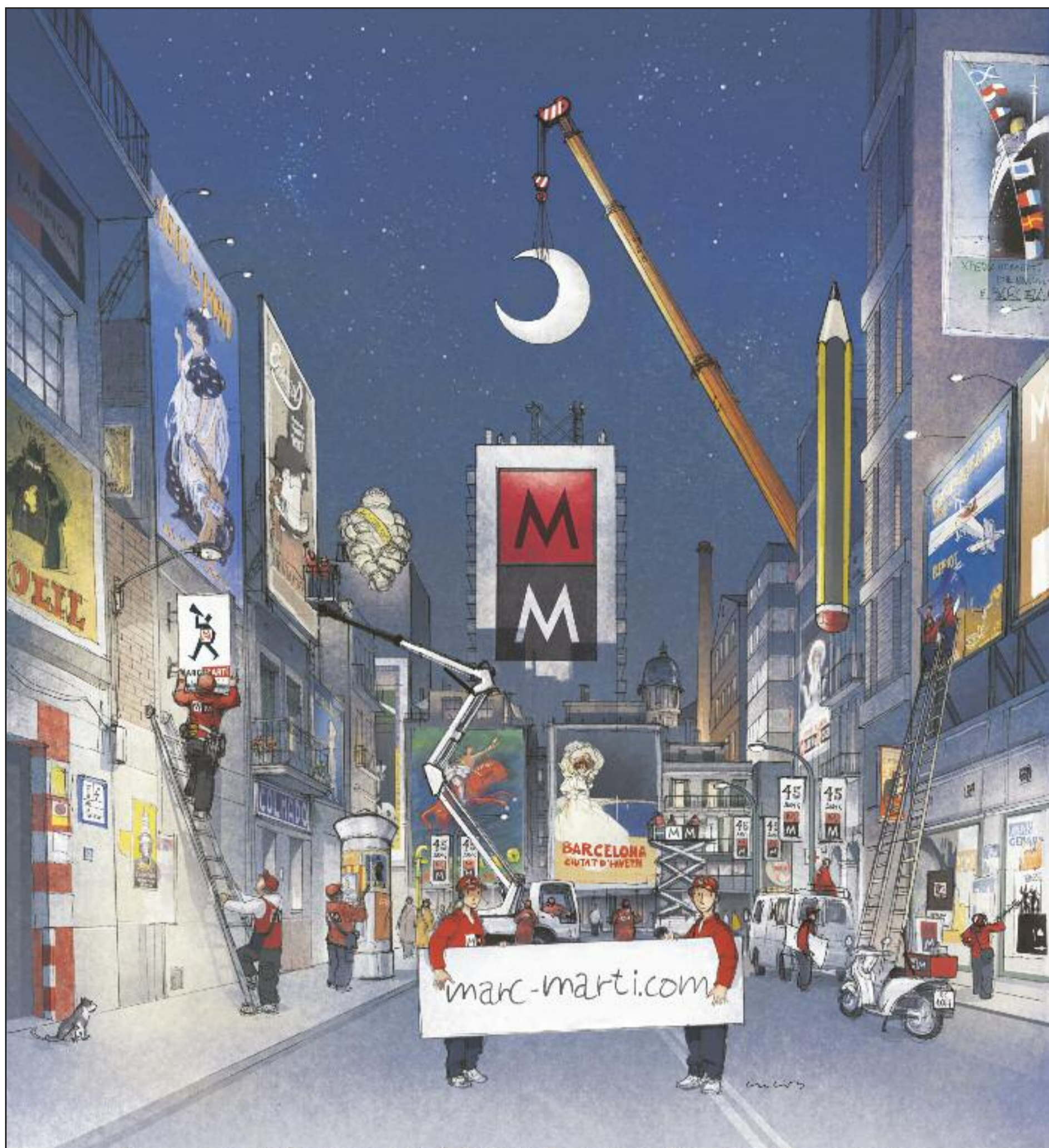
**PROVEM-HO
EN CATALÀ**

**MOLT
PER PARLAR.
MOLT
PER VIURE.**

moltperparlar.cat

 Generalitat
de Catalunya

Pel català,
sempre endavant

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES